

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

12. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

25. BŘEZNA 2012

Z obsahu:

Ježíšovo mlčení na kříži
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
7. března 2012
- strana 2 -

Stigmatizovaná Anna
Bohuslava Tomanová
P. Filip M. Ant. Stajner
- strana 4 -

Svatý Josef a dítě
P. Marek Dziewiecki
- strana 5 -

**Anna Maria Taigi, žena,
matka, mystička (2)**
Marino Parodi
- strana 6 -

Uzdravení od zlého ducha
Úryvek z knihy
Marie Valtorty
- strana 7 -

Svatý Alois Scrosoppi (3)
- strana 8 -

Návrat ze smrti
Udivující příběh lékaře
Dr. Seana Thomase
Georga
- strana 9 -

Ježíšova poselství
P. Ottavioli
Michelinimu (34)
- strana 10 -

**Rozumem nadaný duch,
nebo pouhá příroda?**
Norbert Clasen
- strana 11 -

Francesco Albani (1578-1660): Zvěstování

Když Pán slyšel prosbu poutníků, kteří přišli zdaleka, aby viděli Ježíše, chtěl využít této příležitosti, aby se představil nejen jako ten, kdo vyvolal rozruch vzkříšením Lazara v Betánii, ale chtěl poukázat především na samu totožnost tohoto Ježíše jakožto Božího Syna, kterému připravuje Otec mnohem větší oslavu, než jakou je nadšené uvítání palmovými ratolestmi.

Ježíš Kristus se ve skutečnosti proslaví zcela odlišným způsobem: bude zdeptán jako červ, uložen do země jako pšeničné zrno, které však právě proto, že odumře, přinese veliký užitek. Představa této bezprostředně nadcházející skutečnosti děsí nakonec i samotného Božího Syna. I jeho lidství se při tomto pomýšlení třese. Má však proto žádat Otce, aby ho z této hodiny vysvobodil? Vždyť právě kvůli té hodině přišel! Všechno ponížení a utrpení, které vyústí až do kruté smrti, bude ve skutečnosti nejvyšší oslavou nebeského Otce. Ježíšovo rozhodnutí je proto pevné: „Otče, oslav své jméno!“

Tuto bezmeznou lásku svého Syna přijímá Nejvyšší s tak velkou radostí, že potřeť veřejně potvrzuje nekonečné zalíbení, jaké nachází ve svém Synu: „Oslavil jsem a ještě oslavím!“ Všimněme si dobře, že oslava Otcova jména tu zcela splývá s oslavou, kterou bude oslaven i Syn. Nyní se totiž rozhodne mezi ním a tímto světem. Výsledek bude ten, že Vládce tohoto světa bude vyvržen ven a Syn člověka právě tím, jak bude hluboce ponížen, když bude „pozdvížen od země“, přitáhne všechny k sobě. Vše, před čím se tak třese srdce člověka, se tu obrátí v úplný opak.

Ježíšovi nepřátelé a zavilí protivníci si bezradně stěžují: „Vidíte, že vůbec nic nezmůžete. Podívejte se, celý svět jde za ním!“ Proto se definitivně rozhodli, že ho odstraní. Ani na mysl jim však nepřijde, že právě tím otevrou jeho cestu ke slávě. V čem vlastně spočívá jejich naprostý nezdar?

V tom, že se slepě rozhodli „kopat proti ostnu“: chtějí podle své vůle postupovat proti nezlomné vůli Nejvyššího. Ježíšova jistota naopak spočívá v tom, že v nehlubší poslušnosti a lásce přijímá Otcovu vůli, protože ji zná jako nejvyšší dobro: jeho zmar povede ke slávě. Syn člověka se může zcela vydat zvůli nepřátel i Zlého. Ať si usmyslí cokoliv, Otcova vůle a Otcův plán je neporazitelný. Božská transformace umí využít i vší zlé a zlomyslné vynalézavosti k dosažení svého cíle a k oslavě svého jednorozrozeného Syna i svého jména v nejvyšším stupni dobra a spravedlnosti.

Jistota Božího Syna tedy spočívá v tom, že vůbec nedbá na svou vlastní vůli: „Nepřišel jsem sám od sebe, ale On mě poslal. Se stoupil jsem z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal. Můj pokrm je činit vůli toho, který mě poslal. Sám od sebe nemohu dělat nic.“

Jak nám říká kniha Zjevení, Hospodin zaslouží, aby „přijal veškerou slávu, čest a moc, protože všechno učinil, z jeho vůle to povstalo a bylo stvořeno“. Nemůže existovat nic lepšího a moudřejšího než Otcova vůle. Všechno ostatní směřuje do prázdna a padne na hlavy těch, kdo tuto vůli odmítají. Kdo si tak počínají, padli do nástrahy ďábla, který tak dosáhl, aby dělali to, co on chce. Bláhově si myslí, že jsou svobodní, ale ten, kdo se vzpírá Boží vůli, činí tak proto, že je ve skutečnosti ztotočený. Přijímat Boží vůli je naopak projev nejvyšší svobody, protože je to vždy to nejmoudřejší, co můžeme udělat.

Dokonalý úmysl a trvalý postoj jednat a konat plně v podřízenosti Boží vůli znamenají již samy o sobě více než samotný skutek. Že Ježíš „sám nemůže dělat nic“, znamená totéž, že není schopen jednat jinak než v jednotě s Otcem. Jak sdělil své služebnici Luis Piccarretě, poslušnost byla pro něho všechno: poslušnost mu dala zrození, poslušnost mu způsobila

Dokončení na str. 13

Ježíšovo mlčení na kříži

Katecheze Benedikta XVI. při generální audienci 7. března 2012

Drazí bratři a sestry, v řadě předchozích katechezí jsem hořivě uzavřít tyto úvahy tím, že se krátce zastavím u tématu Ježíšova mlčení, které je tak důležité ve vztahu k Bohu.

V apoštolské exhortaci *Verbum Domini* jsem se zmínil o roli, jakou hraje v Ježíšově životě mlčení, zvláště na Golgotě: „Zde jsme postaveni před *nauku o kříži* (1 Kor 1,18). Slovo oněmí, stane se smrtelným mlčením, protože se »vyslovilo« až do mlčení a nezamlčelo nic z toho, co mělo sdělit.“ (č. 12) Před tímto mlčením kříže svatý Maxim Vyznavač vkládá Matce Boží do úst tuto větu: „Je beze slov Slovo Otcovo, které učinilo každého tvora, který mluví; bez života je vyhaslý zrak toho, na jehož slovo a na jehož pokyn se pohybuje všechno to, co má život.“ (*La vita di Maria*, n. 89: *Testi mariani del primo millennio*, 2, Roma 1989, str. 253)

Promlouvající mlčení

Kristův kříž neukazuje pouze Ježíšovo mlčení jako poslední Otcovo slovo, nýbrž zjevuje také, že Bůh skrze mlčení promlouvá: „Boží mlčení, zážitek, že Všemohoucí a Otec je daleko, je rozhodující etapou pozemské cesty Božího Syna, vtěleného Slova. Pověšen na dřevo kříže nařiká na bolest, kterou mu způsobilo takové Boží mlčení: *Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?* (Mk 15,34; Mt 27,46) V poslušnosti pokračující až do posledního dechu svého života a v temnotě smrti volal Ježíš Otce. Odevzdal se mu v okamžiku přechodu do věčného života skrze smrt: *Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha.* (Lk 23,46)“ (VD 21) Ježíšův zážitek na kříži hluboce objasňuje situaci člo-

věka, který se modlí, a vrcholu modlitby: když jsme vyslechli a poznali Slovo Boží, musíme se srovnat také s mlčením Boha, důležitým výrazovým prostředkem Božího Slova.

Dynamika slova a mlčení, která je příznačná pro Ježíšovu modlitbu po celý jeho život a zvláště na kříži, týká se také našeho života modlitby ve dvou směrech. První se týká přijetí Božího slova. Abychom toto slovo slyšeli, je nutné vnitřní a vnější mlčení. A to je pro nás a pro naši dobu obzvláště obtížný bod. Neboť naše epocha je dobou, která nepřeje usebranosti. Někdy máme dokonce dojem, že vládne jakýsi strach odloučit se, třeba jen na okamžik, od proudu slov a obrazů, které pronikají a vyplňují dny. Proto již ve zmíněné exhortaci *Verbum Domini* jsem připomněl nutnost vychovávat se k hodnotě mlčení: „Znovuobjevit centrální místo Božího slova v životě církve znamená také znovuobjevit smysl usebranosti a vnitřního klidu. Velká patristická tradice nás učí, že Kristova tajemství jsou vázána na ticho a jen v tichu může Slovo nalézt v nás svůj příbytek, jak se stalo v Marii, která je neoddelitelně ženou slova a ticha.“ (č. 66) Tento princip – že bez mlčení neslyšíme, nenasloucháme, nepřijímáme slovo – platí především pro osobní modlitbu, ale také pro naši liturgii: aby usnadnila naše autentické naslouchání, musí být bohatá také na okamžiky mlčení a neslovní usebranosti. Platí tu konstatování svatého Augustina: „Verbo crescente, verba deficiunt.“ – „Když Boží slovo roste, lidská slova se zmenšují.“ (srov. *Sermo 288,5: PL 38,1307; Sermo 120,2: PL 38,677*)

Dokončení na str. 12

Zahloubej se do úryvku Janova evangelia z třetího čtení. Připoj se k řeckým poutníkům, kteří se přišli poklonit Hospodinu. Ale tito přichozí by chtěli také spatřit Ježíše. Co krásnějšího si může člověk přát? Blahopřej jim k jejich svatému zájmu a probuď v sobě stejnou touhu. Ty, kteří ho upřímně hledají, chce dnes Ježíš odměnit nejen tím, že uvidí jeho samého, ale uslyší také hlas Otce, který se zalíbením shlíží na svého poslušného Syna.

Tyto neobřezané sem přivedla především pověst o jeho divech. Nyní se dovíš, že Ježíšova sláva má mnohem hlubší základ. Ten, který se dnes ještě těší pověsti divotvůrce a dobrodince a *celý svět jde za ním*⁽¹⁾, bude již tento týden označen za bezectného zločince a nepřitele národa. Těm, kteří by dnes rádi viděli Ježíše, chce dát dnes nahlédnout do vznešeného tajemství, jak dojit opravdové slávy: *Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven*, ale stane se tak šokujícím způsobem. Když vidíme zrny obtěžkaný klas, zapomínáme na to jediné zrno, ze kterého vyrostl. To zrno totiž *umřelo* v zemi, vydalo ze sebe všechno, co mělo a čím bylo, a z jeho zmaru vzešel veliký užitek. Osud zrna, které hyne v zemi, je hlubokým symbolem cesty určené nejen pro Ježíše, ale i pro jeho učedníky.

Tento neobvyklý dar nejsi schopen docenit bez pomoci Ducha Svatého. Tvůj Pán ti nabízí svůj božský způsob, jak přinášet *hojný užitek*. Nemůžeš prokázat větší službu Bohu i světu, než když se s Ježíšem zcela spojíš na jeho cestě a budeš s ním procházet jeho bolestnou obětí. *Dojdeš tak cti u Otce*, protože pomáháš uskutečňovat a naplňovat jeho záchranný plán spásy. To je skutečný smysl následování Ježíše Krista a tajemství tolika světců, kteří dnes zaplňují nebe nejen svou přítomností, ale i těmi, které přivedli za sebou jako svůj *mnohonásobný užitek*: nepřehledné zástupy duší, kterým získali milost záchrany a spásy díky své dobrovolné a bezvýhradné oběti.

Lekáš se pomýšlení, že máš sdílet osud zrna, které bylo zatlačeno do země, aby tam *ztratilo svůj život*? Nejsi sám, koho při této představě přepadá strach. Úzkost se nevyhýbá ani tvému Pánu, i on se chvěje, ale přece se nevzdává: *vždyť právě proto přišel*. Snést tuto úzkost také patří k přinášené úplné oběti, která nekončí ve smrti a obsahuje mnohem větší útěchu: svou ochotou spolu s Pánem *zemřít jako zrno v zemi* přispíváš k tomu, aby zde na zemi bylo *jméno jeho Otce oslaveno*. Je možno přát si něco většího

Oslava Otce

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Jestliže zrno zemře,
vydá mnohý užitek.*

a vznešenějšího? Hlas, kterým Otec tak jasně projevuje své zalíbení, se neozývá jen kvůli Ježíši, ale i *kvůli tobě*. Vzpomeň si na to, když tě bude stravovat tíže samoty, úzkosti a bolesti. Dívej se na ně jako na porodní bolesti nového života, který vyústí do slávy.

I Boží Syn nachází útěchu ve vědomí, že za ním půjdou zástupy těch, kteří přijmou jeho výzvu. *Až bude povýšen od země*, bude svým příkladem neodolatelně přitahovat a probouzet v obětavých srdcích ochotu připojit se k jeho oběti. To bude onen *hojný užitek*, který vzejde z jeho smrti. Teprve na věčnosti bude zjevné, kolik je těch, kteří se vydali po jeho cestě, aby tak otevřeli dalším nesčetným duším přístup k nebeské hostině. Zástup Ježíšových následovníků tak poroste, až bude *vládce tohoto světa* definitivně vyhnán. Spolu s ukřižovaným Spasitelem se tak budou na jeho porážce podílet i Pánovi služebníci. Ačkoliv jim Nepřítel nabízí rozkoše, moc, majetek a svoji slávu, Ježíšem přitahovaní následovníci se pro něho rozhodnou právě proto, že bude, oloupený, potupený a zmučený, *povýšen od země*. To bude Boží vítězství, že ti, které *přitáhne k sobě*, pohrdnou nabídkou *vládce tohoto světa* a učiní úplný opak: ukřižují své sobectví, *znenávidí svůj dosavadní život*, ve kterém se dosud pachtili jen za nespravedlivým potěšením, které žije na úkor těch druhých, dají se naopak uchvátit Kristovým bláznovstvím a vydají jako on sami sebe za oběť pro ty druhé.

Tak láska Kristova, která v nich *přináší mnohonásobný užitek*, *vykonává soud nad tímto světem*. Kdo je míněn *tímto světem*? Pán tím má na mysli odvěkého Nepřitele, který si osobuje vládu nad tímto světem, a všechny ty, kteří se s ním zapletou do té míry, že je nepřitáhne ani ukřižovaný, ani oslavený Ježíš. Budou *vyvrženi ven*, mimo Boží království. Navěky ztratí jakoukoliv vyhlídku na návrat domů. Čím je hrůza, úzkost, kterou prožíváš z budoucího utrpení, před zoufalstvím a beznadějí, jaké panují v nekonečné tmě venku mimo věčné království. Někteří lidé si namlouvají, že tento vnější prostor je pouhá smyšlenka. Neexistuje-li onen „vnější prostor“, není ani Boží království. Jaký by měla smysl Ježíšova na-

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 31,31–34

Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy sjednám s Izraelovým a Judovým domem novou smlouvu: ne jako byla smlouva, kterou jsem sjednal s jejich otci, když jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl z egyptské země; smlouva, kterou zrušili, ačkoli já jsem byl jejich pánem – praví Hospodin. Taková bude smlouva, kterou sjednám s Izraelovým domem po těch dnech – praví Hospodin: Vložím svůj zákon do jejich nitra, napíšu jim ho do srdce, budu jim Bohem a oni budou mým lidem! Nebude již učit druh druhá, bratr bratra: „Poznej Hospodina!“ Neboť mě poznají všichni od nejmenšího do největšího – praví Hospodin. Jejich nepravosti jim odpustím a na jejich hřích už nevzpomenu.

2. čtení – Žid 5,7–9

Kristus v době, kdy jako člověk žil na zemi, přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit, a byl vyslyšen pro svou úctu k Bohu. Ačkoli to byl Syn Boží, naučil se svým utrpením poslušnosti. Když tak dokonil své dílo, stal se příčinou věčné spásy pro všechny, kteří ho poslouchají.

Evangelium – Jan 12,20–33

Mezi těmi, kdo přišli do Jeruzaléma jako poutníci, aby se o svátcích zúčastnili bohoslužeb, byli i někteří pohané. Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi. Ježíš jim na to řekl: „Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová

Dokončení na str. 9

máhavá cesta? Čím by byli oslaveni ti, kteří mu uvěřili? Jaká síla by je mohla přitahovat až k Ježíši na jeho kříž? V čem by spočívala oslava Otcova jména? Ta spočívá v tom, že *Ježíš, ačkoliv byl Syn, zakusil, co je utrpení a poslušnost, a stal se pro ty, kteří ho poslouchají, příčinou věčné spásy*.

Jestliže Ježíš volá: *Otče, oslav své jméno*, je to totéž, jako kdyby řekl: „Vezmi si mne a ukřižuj, aby ti, kteří jsou moji, mohli vejít k Tobě!“ Děkuj mu z celého srdce a vyznej: *Pane, Tvůj služebník chce být tam, kde jsi Ty!*⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Jan 12,19; ⁽²⁾ srov. Jan 12,26

Dne 29. března uplyne 55 let od smrti české stigmatizované, Anny Bohuslavy Tomanové, členky III. řádu sv. Dominika. Narodila se 8. 11. 1907 v Pastvinách, farnost Klášterec nad Orlicí v Orlických horách, rodičům Bernardovi a Anně Tomanovým. Ve čtyřech letech při požáru sousedního stavení utrpěla úraz a postupně ochrnula. Díky kněžím z Klášterce a okolí se jí dostalo náboženské výchovy. Postupně své utrpení spojovala s Kristovou kalvárskou Obětí, až dne 9. června 1944 při primiční mši svatého bratra Bernarda obdržela stigmata na rukou, na nohou, v boku a na hlavě. Stigmata pravidelně krvácela, zejména když Anička v pátek prožívala v extázi Kristovo utrpení. Pán si podle četných svědků Annina života vybral tuto trpětelku, aby nám prokazoval své milosrdenství a aby nás jejím příkladem povzbuzoval v křesťanské dokonalosti.

Pán Ježíš říká: „Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítílna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“ (srov. Mt 5,14–16) Anička Tomanová takovým světlem bezesporu je. Září nám příkladem svých hrdinných ctností, potvrzených i mimořádným udělením stigmat. Andulka mnoho milovala, proto se nelekala bolestných obětí.

Stigmata jsou známky Kristova utrpení, které četní světcí v extázi obdrželi na rukou, na nohou, v boku a na hlavě a které jsou provázeny prudkou bolestí, připomínající utrpení Pána Ježíše. Prvním známým stigmatizovaným byl sv. František z Assisi a od té doby církev zná na tři sta stigmatizovaných. Ze všech zkoumání vyplývá, že stigmata dostávají pouze osoby v extázi a že jsou předcházena a provázena ostrým tělesným a dušev-

Stigmatizovaná Anna Bohuslava Tomanová

ním utrpením, které ty osoby připodobňuje ukřižovanému Ježíši.

Tradiční učení o stigmatě uvádí, že pravá stigmata se objevují u svatých osob v místech ran Kristových, že se nedají léčit ani nehnisají, ačkoliv to bývají rány otevřené a léta vystavené na vzduchu. Příležitostně se náhle a dokonale zahojí, přičemž zjizvená tkáň je stejně pružná a pevná jako okolní kůže. Stigmata pravidelně krvácejí o některých svátcích Pána Ježíše nebo Panny Marie nebo v pátek a dotýcní si ani nemusí být vědom, že se právě slaví určitý svátek.

Zvláštní pozornost je třeba věnovat skutečnosti, že stigmata se vyskytují pouze u osob, které mají ctnosti v hrdinném stupni, zejména lásku ke Kříži.

Stigmatici vstupují do hlubin tajemství Kristovy výkupné Oběti. Důvodem, proč si nás Spasitel volí některé obětující se duše a připodobňuje je svému Ukřižování, je právě to, aby našim lhotejným myslím a srdcím připomněl své bolestné utrpení.

O stigmatěch jako mystických tělesných ranách říká sv. Terezie z Avily, že vyvolávají ostrou bolest, doprovázenou rozkošným duchovním zraněním, a sv. Jan od Kříže dodává, že mohou pocházet pouze od Boha. Stigmat se dostává jen osobám, které vynikají v pokore, poslušnosti a lásce.

Stigmata nejsou přirozeným výsledkem nadpřirozeného soucitu s Ukřižovaným, ani produktem sugesce nebo autosugesce nebo představivosti. Kdo pro-

Jedinečná Panno, ochraňuj mne!

Max Jacob byl syn židovských rodičů, krejčovce a starožitníka v Quimperu v Bretani, a stal se básníkem a malířem z povolání. Jednoho dne v roce 1909 se mu zjevil Pán Ježíš. Když se zjevení později opakovalo, dal se v roce 1915 pokřtít. Jeho křestním kmotrem byl malíř Picasso. V letech 1921–1928 pobýval v klášteře Saint-Benoît-sur-Loire. Poté se sice vrátil do Paříže, ale roku 1936 se opět ubytoval v Saint-Benoît-sur-Loire, kde ho 24. února 1944 zatkl gestapo a poslalo do koncentračního tábora Drancy, kde 5. března 1944 zemřel na zápal plic. Od něho pocházejí následující verše:

*Buď chvála
malé dívence z venkova,
která se stala hodnou
být Matkou Boží!
Zdá se mi,
jako by se narodila
v Bretani
a žila zde
před mýma očima.
Je nesrovnatelná.
Gabriel ji pozdravil.*

*Je toho hodna,
proto je Bůh s ní.
On je v ní a ona je v Něm;
On je její Snoubenec,
Syn i Otec.
Ona Její živí
a je jeho Matkou;
ona je jeho Královna,
On je její Král.
Nesrovnatelná Panno,
bdi nade mnou!*

(Minuta s Marií 5. března 2012)

žíval Kristovo utrpení více než Panna Maria, sv. Jan a sv. Marii Magdaléna? A přece nikdo z nich nebyl stigmatizován. Teologové si také všimají, že většína stigmatizovaných obdržela stigmata, aniž by je očekávala nebo chtěla.

Anička Tomanová podle četných svědectví měla všechny příznaky a průvodní jevy pravé stigmatizace. Dokonce podle očitého svědka v pátek v extázi prožívala Kristovo bičování a na zádech se jí objevily krvavé rány po bičování.

Také vynikala v pokore, poslušnosti a lásce k Ukřižovanému i k bližním. Sama sebe nepovažovala za nic a s oblibou se nazývala chudobkou Ježíšovou. Vysvětlovala, že chudobka je tak nenápadná a bezvýznamná, že se po ní šlape. Aniččina poslušnost byla dojemná. Když jí duchovní vůdce zakázal, aby jí předčítali životopisy svatých, aby je nenapodobovala, horlivě takovou četbu odmítala.

A její láska k Pánu Ježíši byla naprosto jedinečná. Eucharistického Spasitele nazývala Bílým Králem, a dokud mohla, prodlévala před svatostánkem. Také měla zvláštní úctu ke kněžím a někdy místo kněze viděla samotného Krista. Vnímala kněžské požehnání, i když žehnajícího neviděla. Když ji navštívil někdo se svěcením, rozlišila, zda se jedná o biskupa, kněze nebo jáhna, přestože dotyčného neznala a on byl v civilním oděvu. Mezi její charismata patřilo i rozeznávání posvěcených předmětů.

Andulčina láska k Bohu se projevovala také tím, že své přirozené i mystické utrpení obětovala především za kněze a za svatost jejich života, zvláště v době, kdy mnozí kolaborovali s komunismem v tzv. Mírovém hnutí katolického duchovenstva. Dále se obětovala za svobodu církve a právě potlačovaných řeholí. Ležel jí na srdci i osud národa a aby lidé neznesvěcovali neděli práci.

Její láska k bližnímu se projevovovala hlavně tak, že trpělivě přijímala četné návštěvy a pro každého měla dobré a povzbuzující slovo. Když se dozvěděla o vážné nemoci druhých, mnohdy prosila Pána, aby mohla trpět místo nich, a bývala vyslyšena.

Na úmysly svých bližních se za bezesných nocí modlila mnoho růženců. To mimo jiné dokazuje její oddanost Paně Marii.

O jejich hrdinných cnotech svědčí i věhlasný pražský kanovník Antonín Stríž, který byl posledním duchovním vůdcem Anny Bohuslavy Tomanové až do její smrti dne 29. března 1957. Ve své pohřební řeči vyzdvihl její hluboce křesťanské smýšlení, pokoru, hrdinnou trpělivost, láskyplné smýšlení s Kristem, něžnou oddanost Matce Boží, pohotovost k obětem za bližní.

Bůh za života i po smrti Anny Bohuslavy Tomanovou vyznamenával zázraky na její přímluvu a i dnes dochází k podivuhodným vyslyšením. K jejímu hrobu v Klášterci nad Orlicí přicházejí věřící, aby ji prosili o přímluvu.

Když naše země byla v této smírné duši Bohem tolik obdarována, vědomi si své odpovědnosti za Boží dary a majíce na paměti slova našeho Pána Ježíše Krista, že světlo se staví na podstavec, aby svítilo všem v domě, sdružujeme se kolem Anny Bohuslavy Tomanové za účelem podpory známosti o ní k duchovnímu prospěchu jednotlivců i národa.

Kdo by měl zájem o členství ve Sdružení Anny Bohuslavy Tomanové, nechť se obrátí na adresu P. Filip M. Ant. Stajner, V Zahrádkách 1304, 290 01 Poďěbrady. Povinnostmi členů Sdružení jsou každodenní modlitby a drobné oběti v duchu Anny Bohuslavy Tomanové za kněze, za prohloubení eucharistické úcty, za duchovní obnovu národa, za rodiny a za šíření pravé mariánské úcty.

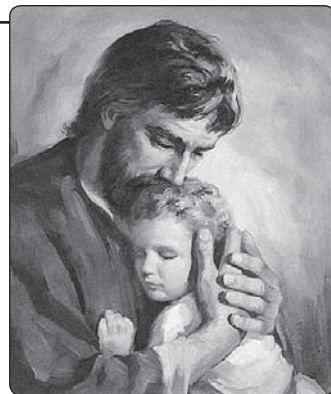
P. Filip M. Antonín Stajner

Svatý Josef a dítě

Svatý Josef je nejkrásnějším ideálem vztahu muže k dítěti. Tím, že přijal Marii za manželku, přijímá Josef s největší láskou a péčí rovněž Dítě, které není jeho dítětem, ale které ona miluje více než svůj život. Ježíšův příběh od samého počátku a okolnosti jeho narození vystavují Josefa zkoušce mužství a vytrvalosti. Ježíš se rodí v době všeobecného soupisu lidí. Za této situace se také Josef z Galileje, z mě-

stečka Nazaret, odebral do města Davidova, zvaného Betlém, protože pocházel z domu i z rodu Davidova, aby se dal zapsat spolu se zasnoubenou ženou, která byla těhotná. (srov. Lk 2,4-5)

A právě tady v Betlémě se narodí Marii ve stáji Syn a Josef využívá vši mužské fantazie i lásky, aby i v těchto extrémních podmínkách obklopil svou ženu láskou, ochranou a zajistil jí i jejímu Dítěti pocit bezpečí. Tak připomíná Josef otcům všech dob, co

jeho blízcí nejvíc potřebují: je to jejich láska a přítomnost a nikoliv vytvoření jakýchsi vnějších podmínek v podobě materiálního blahobytu. Toto základní rozlišení je velmi potřebné, ale opomíjené právě v naší době.

Obětování Dítěte v chrámě je projevem Josefovy hluboké důvěry v Boha. Připomíná všem, že každý rodič, který zralým způsobem miluje své dítě, přináší je a odevzdává Bohu, protože ví, že Bůh je jeho ještě vzácnějším rodičem, který je miluje víc než samotní rodiče.

V situaci smrtelného ohrožení ze strany krále Heroda Josef ihned odvádí ženu i Syna do Egypta. Neměl jistě ani potřebné prostředky, ani místo, kam se v cizině uchýlit. Z lidského hlediska to byla zoufalá situace, ale spravedlivý muž pevně důvěřoval v Boha, vždyť byl v jeho službách a byl si jist, že se jeho rodině dostane potřebné ochrany a péče. Mnoho mladých lidí by mohlo být uchráněno zla, které je ohrožuje, kdyby jejich rodiče lépe spolupracovali s Bohem a naučili i své děti hledat moudrost a sílu u dobrotivého Boha.

Evangelium neuvádí podrobnosti, ale předpokládá, že Josef byl nejen dobrým pěstounem, ale také dobrým vychovatelem. Jistě dorůstajícímu Ježíši věnoval dostatek času, mnoho s ním rozmlouval. I pod jeho vlivem Dítě rostlo a sílilo v moudrosti a láska Boží sídlila v něm. Josef věděl, že svěřený Syn ho nekonečně převyšuje, ale přesto mu věnoval všechnu svou péči, moudrost a pomoc a zůstával pro něho zralým vzorem spravedlivého muže.

Pramen: www.opoka.org.pl

Překlad -lš-

MODLITBA SVATÉHO KAZIMÍRA, PATRONA LITVY A POLSKA

Zasvěcen Panně Marii vynikal neporušenou čistotou. Všechny vášně zkroutil přísným umrtvováním. Byl bratrem českého krále Vladislava Jagellonského. Zemřel na tuberkulózu ve Vilně 4. března 1484. Když byl v roce 1604 otevřen jeho hrob, aby byl přenesen do chrámu, který mu postavil Zikmund III., bylo jeho tělo svěží a neporušené. Ve svých rukou držel hymnus k svatě Panně:

*Ó má duše, chval Marii každý den,
oslavuj její svátky a veleb její ctnosti;
rozjímej a obdivuj její vznešenost,
hlásej její blaženost jako Matky i jako Panny.
Uctívej ji, aby tě osvobodila od tíže tvých vin.
Volej k ní, aby tě nestrhl proud tvých vášní.
Vím, že nikdo jí nemůže vzdát náležitou úctu.
Je však bláhový, kdo nehlásá její slávu.
Všichni lidé ji mají chválit a obzvláště milovat.
Nikdy nesmíme ustat v její úctě ani v prosbách k ní.
Ó Maria, ty jsi sláva a čest všech žen,
ty, kterou Bůh vyvýšil nade všechny.
Milosrdná Panno, vyslyš prosby všech,
kteří tě nepřestávají chválit.
Očisti hříšníky a učiň je hodnými nebeských statků.
Bud' pozdravena, svatá Panno,
která jsi otevřela nuzným brány nebes.
Ty, kterou starý had svou lstí nikdy nesvedl,
štedrá těšitelko zoufalých duší,
chraň nás od neštěstí, které se vylévá na zlé.
Pros za mě, abych se těšil věčnému míru,
abych nepropadl zkáze
a nestal se kořistí plamenů v ohnivém moři.
Prosím, abych byl čistý, mírný, dobrotivý,
zdrženlivý, moudrý a nepřítel lži.
Vypros mi mírnost, lásku k prostotě a čistotě.
Ať setrvám vytrvale na správné cestě.*

(Minuta s Marií 3. února 2011)

Anna Maria Taigi, žena, matka, mystička (2)

V církevních dějinách se jako mystičky projevíly ženy různého stavu. Nebyly to jen řeholnice a osoby zasvěcené Bohu, ale i prosté ženy a matky. Jednou z nich je i Italka Anna Maria Taigi, která patří k těm největším. Žila na přelomu 18. a 19. století a byla prohlášena za blahoslavenou v roce 1920.

Četná konkrétní proroctví

Obrazy, které viděla Anna Maria, nebyly preludy ani výtvoř fantazie. Popisovala s největší přesností místa v Itálii i v zahraničí, na kterých nikdy nebyla, osoby, se kterými se nikdy nesešla, a podrobně předpovídala události, které se uskutečnily v pozdější době. Z mnoha historických událostí vzpomeňme porážku Napoleonovy armády v Rusku, vstup Francie do Alžiru, revoluci v Paříži v roce 1830, zrušení otroctví v Americe, osudy mnoha evropských monarchií, zánik některých národů, živelní pohromy a epidemie. Předpověděla pontifikát Giovannioho Mastaie Ferrettiho (papeže Pia IX.), který v době její smrti ještě nebyl ani kardinálem. Předpověděla nejen to, že bude papežem, kterým se stal devět let po její smrti, ale popsala hlavní teologické záležitosti a události jeho pontifikátu v době, kdy bylo těžké si to vůbec představit. Patří k nim konflikt mezi italskou vládou a církevním státem, který vedl k jeho zrušení po 32 letech zápasů, vztahy vlád v Evropě a změny, které zde nastanou. Předpověděla nepřátelský postoj politických sil vůči církvi, reformy Pia IX., sympatie, s jakými se setká u věřícího lidu, a jeho pokojnou smrt na vlastním lůžku.

Neznala různé události z Napoleonova života, ale předpověděla jeho smrt na ostrově Svaté Heleny a popsala jeho pohřeb tak přesně, jako by se ho osobně účastnila. Jednou z tisíce historických událostí, které předpověděla, byla nečekaná smrt 48le-

tého ruského cara Alexandra I. na Krymu 1. prosince 1825. Tuto předpověď předal generál Alessandro Micheaud biskupovi v Acqui, Modestu Contrattovi, který ji potvrdil pod přísahou.

Předpověděla dramatickou událost vraždy generála řádu Nejsvětější Trojice a jeho sekretáře během jejich pobytu v Kastilii ve Španělsku, kterou tehdy okupovali Francouzi. Mystička ji popsala podrobně svému zpovědníku, otci Ferdinandovi, a ten ji předal členům řádu. Trinitáři i Řím k ní chovali velkou úctu a nikdo nepochyboval v nejmenším o jejich proroctvích. Ta se vyplnila měsíc nato a potvrdil je dopis ze Španělska, který líčil událost stejnými výrazy jako mystička.

Nic z toho, co viděla ve svém „zrcadle“, se neprojevovalo jako falešné proroctví. Nesčetná témata týkající se historických událostí i konkrétních osob jsou obsažena v „Positio super virtutibus“ v procesu blahorečení Anny Marie. Tento dokument je nevyčerpatelným zdrojem podobných svědectví.

I když o tomto svém daru mluvila jen na výslovné přání svého zpovědníka nebo jiných kněží, nebyla schopna jej zcela ukrýt. Mnoho osob u ní hledalo světlo a útěchu. Pomáhala, komu mohla, poskytovala také informace o chorobách a lécích proti nim, o nadcházejících duševních stavech osob živých i zemřelých.

Za všechny se modlila a vypošovala jim duchovní pomoc a vyzývala k modlitbě. „Slunce“ jí ukazovalo nitro lidských srdcí a jejich největší tajemství. Používala tohoto daru, aby přived-

Blahoslavená Anna Maria Taigi

la danou osobu k Bohu. Mnoho lidí, když vidělo, že před ní není nic skryto, žádalo Annu Marii o duchovní vedení. Patřil k nim i kněz Rafael Natali, který s jejími pokyny překonal své vážné osobní vady.

Mystička jako matka rodiny

Kromě fenoménu „slunce“, který ji neopouštěl ani na okamžik, byl charakteristickým znakem jejího duchovního života důvěrný rozhovor s Ježíšem, ke kterému ji Pán zval v nejméně očekávaných chvílích. Znenadání bez ohledu na to, co právě vykonávala, byla vytržena z materiálního světa, ocitala se v duchovní skutečnosti a stala se netečnou ke všemu, co ji obklopovalo. Podle jejího zpovědníka byly tyto extáze tak časté, že se s vědomím svých povinností ženy a matky pokoušela odprovat vůli svého Božského Oblíbeného: „Pane, nechej mě v klidu, jsem matkou rodiny!“

Chvilky spojení s Bohem, „svaté výlety“, jak je nazval zpovědník, byly privilegovaným časem zjevení, kdy „viděla tajemství Církve a intence, ve kterých se modlila“. Na konec každé extáze obdržela odpovědi na otázky, které předložila, a měla tak znalosti, které nemohla získat přirozeným způsobem. Bezprostřední rozhovory s Pánem byly tak dalším zdrojem kromě obrazů zjevujících se v terči „slunce“.

Získala schopnost sloučení intenzivního mystického života s povinnostmi manželského a rodinného života. Měla sedm dětí a vzhledem ke skromným příjmům musela intenzivně pra-

covat. Velmi náročný muž požadoval od ní všechnu obsluhu a nesnášel sebemenší zpoždění nebo zanedbání. „Nikdy se nepěchovala, dosvědčuji to k Boží slávě já, který jsem s blahoslavenou duší strávil čtyřicet osm let. Žili jsme v nerušeném pokoji jako v ráji,“ řekl Dominik v procesu blahorečení.

Není to náhoda, že Anna Maria, matka rodiny, vždy připravená pomáhat potřebným, je především instinktivní hluboké úcty Božího lidu, hlavně žen a matek. Osobně vštěpovala svým dětem víru a náboženské hodnoty, zdůrazňovala význam práce a pokládala lenost za hlavní zdroj všech hříchů. Často brala děti s sebou na návštěvy chudých a nemocných. Znala mnoho vlivných a bohatých osob, které se na ni obracely se žádostí o radu nebo modlitbu. Mohla získat výhody pro své děti, ale nikdy o to neprosila. Nepokoušela se pomáhat svým dětem ke vzestupu ve společenském postavení, ale chtěla pouze, aby byly ušlechtilými křesťany a poctivými pracovitými lidmi.

Je třeba dodat, že Anna Maria nebyla ušetřena starostí a utrpení – měnící se politická a sociální situace jim způsobila mnoho bíd, nechyběly ani nemoci, tři z jejich dětí záhy zemřely. Všechny kříže přijímala beze stesku, aby usnadnila jejich přijetí také svým nejbližším. I během dne přeplněného prací nacházela čas přijímat všechny: muže, děti, rodiče, jiné lidi v nouzi a potřebě. Měla vždy čas na modlitbu, duchovní četbu, domácí práce i šití, kterým záplatovala děravý rodinný rozpočet.

Byla plná horlivosti, vždy připravená pomáhat modlitbou nebo dárky těm, kteří jí projevovali zlobu a nepřejícnost. Někteří lidé o ní rozhlašovali, že je exaltovanou osobou, která provozuje čáry. Když její muž slyšel takové pomluvy, propadal zlosti a dával najevo svůj vztek přinejmenším slovy. Musela ho uklidňovat a jednou se postarala, aby

byla z vězení propuštěna souse-
dka, kterou Dominik obžaloval
u soudu z očerňování své ženy.

Když byla v roce 1798 vyhlá-
šena Římská republika, papež
musel odejít do vyhnanství. Byl
to počátek velmi smutného obdo-
bí a církevní stát zakusil mnoho
hladu. Anna Maria stála denně
ve frontě s chudinou, aby zajis-
tila pro rodinu chléb. Pracovala
ještě více než obvykle, zhotovo-
vala obuv a šila dámské obleče-
ní, ale nikdo z jejich úst neslyšel
slova stížnosti.

Její práce jí poskytla přile-
žitost seznámit se s královnou
Etrurie Marií Luisou, která se dí-
ky jejím modlitbám uzdravila
z epilepsie. Královna ji obdi-
vovala a naléhala na ni, aby
se s celou rodinou přestěhovala
do jejího paláce. Anna Maria to
kategoricky odmítla stejně jako
v jiných podobných případech.

V beatifikačním procesu do-
svědčil P. Rafael Natali: „Dovšed-
čuji, že mnoho osob, které jejím
prostřednictvím obdržely neoby-
čejné milosti, chtělo se jí hmotně
odvděčit. Anna Maria to vždy od-
mítala, i když se nacházela v nej-
větší bídě. Činila tak ze dvou dů-
vodů: především, aby neslučovala
Boží jednání s materiálními zále-
žitostmi, a pak, aby nesešla z ces-
ty, jakou je chudoba, i když jí
zpovědník ujišťoval, že má prá-
vo přijmout diskretní almužnu.“

Odmítla také návrh, který její
rodině učinil kardinál Carlo Ma-
ria Pedicini, který byl jejím pří-
telem a důvěrníkem po více než
dvacet let. Místo toho jí mno-
hokrát pomohla Boží prozřetel-
nost, které bezmezně důvěřovala
a které se svěřovala s největším
duchovní klidem i v nejtěžších
okamžicích svého života. Všichni,
kterým prokázala dobro, cí-
tili povinnost pomáhat materi-
álně rodině v těžkých chvílích,
i když o to nikdy neprosila. Ne-
chala si pro sebe jen to, co bylo
nejnutnější, a ostatní prostřed-
ky poskytla těm, kteří byli ještě
chudobnější.

(Pokračování)
Překlad -lš-

Uzdravení od zlého ducha

Úryvek z knihy Marie Valtorty *Bohočlověk*, sv. VII., něm. vyd. str. 295

*Ježíš po osvobození mladíka od zlého ducha odpovídá apoštolům na jejich otázky a vysvět-
luje, jak může získat Satan moc nad člověkem.*

Petr se ptá: „Mistře, proč kladl nečistý duch tak velký odpor?“

„Protože je dokonalý duch.“

„Co to znamená?“

„Poslyšte. Jsou lidé, kteří se podrobují Satanovi tím, že podlehnou v jedné z hlavních neřestí. Jsou takoví, kteří podlehnou ve dvou, třech nebo také v sedmi neřestech. Když se někdo oddá sedmi neřestem, pak do něho plně vstoupí zlý duch, Satan, kníže temnot.“

„Jak mohl být tento tak mladý muž napaden Satanem?“

„Přátelé, víte, kterými cestami Satan přichází? Jsou tři cesty, které obvykle použije, a jedna z nich neschází nikdy. Tři cesty: smysly, peníze, duch pýchy. Smyslů nikdy neschází. Je průvodkyní ostatních žádostivostí. Rozsévá své otrávené semeno, a tak se šíří satanská plodnost. Proto vám říkám: Ovládejte tělesnou rozkoš. Toto ovládání je počátkem všeho sebeovládání. Stejně tak otročení tělesné rozkoši je počátkem všech ostatních otročení. Otroek smilstva se stane zlodějem, podvodníkem, hrozným vrahem, jen aby sloužil svému pánu. Také dychtění po moci je spojeno s tělesnou rozkoší. Nezdá se vám to? Je tomu opravdu tak. Přemýšlejte a poznáte, že se nemýlím. Cestou těla vstoupil Satan do člověka a působí mu potěšení znovu vniknout touto cestou. To je onen jeden a sedmínásobný s houfem svých menších démonů.“

„Maria Magdaléna měla, jak jsi, Pane, řekl, sedm démonů a jistě to byli démoni chlípnoti. A přesto jsi ji osvobodil velmi snadno.“

„To je pravda, Judu.“

„A?“

„A ty si myslíš, že moje teorie tím padá. Nikoliv, příteli. Ta žena se tehdy již chtěla od této

Marie Valtorta

posedlosti osvobodit. Chtěla, a vůle je všechno.“

„Můžeme, Mistře, říct, že mnoho žen je posedlých, protože jsou posedlé právě tímto démonem?“

„Podívej se, Matouši. Žena se od muže liší svou bytostí a svými reakcemi na dědičný hřích. Muž má ve své více nebo méně dobré žádostivosti jiné cíle. Žena má jen jeden cíl: lásku. Muž je založen jinak. Žena je velmi jemnocitná, je určena k rození. Ty víš, že každá dokonalost zvyšuje schopnosti vnímání. Člověk s dokonalým sluchem slyší i to, co jiným, méně dokonalým uniká, a má z toho radost. Totéž platí o chuti, o zraku, o čichu. Žena měla být na zemi jako Boží líbeznost: Měla být láskou, líbezností, vtělením onoho ohně, který hýbá Tím, kdo je zjevením a svědectvím Boží lásky. Proto jí Bůh propůjčil nadevše jemnocitného ducha, aby byla jednoho dne jako matka schopná otevřít dětem oči srdce pro lásku k Bohu a k bližním, tak jako muž otevírá oči rozumu, aby si přinesl na svět myšlení a jednání. Vzpomeň si, co si řekl Bůh: Učiňme Adamovi družku. Nejdobrotivější Bůh nemohl stvořit nic jiného než dobrou družku. Kdo je dobrý, miluje. Adamova

družka měla proto být schopná milovat a činit Adamův pobyt v ráji blaženým. Měla proto vlastnit velkou schopnost lásky, aby mohla být pro Boha spolupracovnicí a zástupcem v lásce k muži, aby pro nedostatek lásky nemohl být nešťastný, i když se mu právě Bůh nezjevuje hlasem své lásky.

Satan věděl o této dokonalosti, Satan ví mnoho věcí. Je to on, kdo mluví z prococtví a směšuje pravdu se lží. Pravdy, které nenávidí, protože je Lhář, říká jenom proto, – dejte na to pozor, kdo nyní žijete a kdo ještě přijdete – abyste mu uvěřili, že k vám nemluví z temnoty, ale ze světla. Satan, prolhaný, slizký a hrozný, se do této dokonalosti ženy vplížil a zanechal v ní jedovaté kousnutí. Dokonalost ženy v lásce se stala Satanovým nástrojem, aby ovládal ženu i muže a šířil tak zlo...“

„A naše matky?“

„Jene, ty se o ně bojíš? Ne všechny ženy jsou Satanovým nástrojem. Ženy dokonalé jsou v citech až přepjaté. Jsou anděly, když chtějí být Boží, a jsou demony, když chtějí následovat Satana. Svaté ženy, a tvoje matka k nim patří, chtějí být Boží, a jsou proto anděly.“

Ewig 3-4/1997

Překlad -lš-

KŘESŤANSKÝ ČASOPIS PRO ATEISTY

Na globálním kongresu ateistů v Melbourne bude kolportován nový dvanáctistránkový křesťanský časopis „The Regal Standard“. Úvodní článek se zabývá konverzí britského filosofa Antonyho Flewa (1923–2010), který platí za nejvlivnějšího ateistu 20. století. Článek nese nápis: „Zmýlil jsem se.“

Kath-net

Svatý Alois Scrosoppi (3)

Nepředvídané Boží požadavky

Je přirozené, že rodiče si přejí, aby jejich rod pokračoval. Proto se tak oslavují narozeniny chlapce. V domě Scrosoppi však takové starosti neměli. Žádného ze tří synů, jednoho z prvního manželství, ostatní z druhého, si nenechali pro sebe. Všechny je darovali Pánu. Matka Antonie tím byla nadšena: vyprošovala povolání pro Karla a s radostí viděla povolání Jana Křtitele a Aloise. Ani pan Dominik neměl námitek, naopak byl šťastný.

Stali se tedy kněžími. A jakými kněžími!

P. Karel vstoupil do kongregace filipínů. Zde platilo pravidlo, že jeho členové vykonávali svou kněžskou službu zdarma a z lásky k Bohu.

A P. Alois nastoupil stejnou cestu.

Když se oba zsvětli dílům lásky, nejenže tito požehnaní synové domů nic nepřinášeli, ale protože s dary ani nevystačili, ještě i doma natahovali prosebné ruce.

Dominik si uložil stranou ušetřenou částku. V podobných případech se uplatňovala touha, aby synové obsah této rodinné pokladnice ještě zvětšili. P. Karel a P. Alois se však vrhli do díla oběti pro chudé, které slibuje, že budou spotřebovávat i to, co bylo pracně nashromážděno.

Jenom Jan Křtitel nastoupil brilantnější cestu a stal se v Sacile arciknězem.

Don Alois hodil za záda všechny ohledy na svět, odmítal každou marnost a spíše než postup miloval sestup. Jednal tak, že jeho svatý život se stal svatou výzvou proti měšťanským obyčejům třídy, ze které pocházel. Kdoví, kolik bylo těch, kteří nad tím kroutili hlavou a říkali o matce Antonii: „Ten její synáček to trochu přehání. To přece není přiměřené jeho stavu.“

Kdoví, kolik si jich myslelo, že snad není normální.

Jen si ho představte při žebrotě, které se oddal. Kněz z bohaté rodiny chodí městem s rancem anebo tlačí ruční vozík. Tluče na brány a prosí o almužnu. – „Je to syn dony Antonie,“ šeptá hraběnčina pokojská. Představte si ho, jak projíždí krajem na oslím hřbetu. Kdo to kdy viděl!

I maminka mu dokonce řekla: „Done Aloisi, je třeba to dělat tímto způsobem?“ Ale on byl v dobrém slova smyslu umíněný: „Ano, maminko, je to nutné!“

Nejen že prokazoval svůj „sestup“ provozováním žebroty, činil tak celým životním způsobem, v oblákání, v chování. Jeho střevice se staly pověstnými. Když mu někdo dal nové boty, mohl si být jist, že je dává nějakému chudákovi. Později, když navštěvoval řádné nemocnice svých sester, požádal někdy o kapsník nebo o košili, ale o tu neobyčejnější a už použitou.

Třídni postavení, přiměřená pověst, chlouba rodiny, to byly pro něho zcela cizí pojmy. Měl úplně jiné pohnutky a hledal docela jiné věci.

Nejkrásnější Pánovy dary

Svatá Panna v evangeliu rozlévá svou zář jako znamení vykoupení a posvěcujícího povznesení ženy a jejího postavení. V evangeliu žádná žena není nehezkou postavou. Ani cizoložnice, ani hřišnice z Magda-

Sv. Alois Scrosoppi

ly. Ostatně je známo, jak mnoho vděčí křesťanství za své povznesení právě ženám.

Sto šedesát let po založení Domu opuštěných se hlásá rovnost pohlaví. Jaký rozdíl však zde stále panuje!

Chudých dcer lidu, zvláště ve městech a některých jejich čtvrtích, nešťastných dívek, které zůstaly sirotky, upadly do krutých rukou jako Cosette Viktora Huga, nebo byly vydány z vůli ulice, bylo vždy mnoho.

Rušná léta Francouzské revoluce a následujících válek ztížila jejich postavení. Tyto dívky vypadaly jako nenávratně odsouzené.

P. Alois se věnoval tomuto zvláštnímu apoštolátu mezi chudými dcerami lidu kvůli realistickému diktátu okolností a záchra- na těchto duší se pro něho stala autentickým křížovým tažením.

Proto požadoval výstavbu velkého domu, který by se mohl postarat o všechny potřebné. Pro ně byly dveře vždy otevřené, aby zde našly útočiště.

P. Alois přijímal sirotky jako „dar Prozřetelnosti“.

ETICKÝ MARASMUS

Velké pobouření vyvolal odborný australský časopis *Journal of Medical Ethics*, ve kterém dva vědci z Melbourne uveřejnili požadavek, aby z logického pohledu bylo přípustné usmrtit novorozence, které vykazuje vady, pro jaké mohlo být již dříve určeno k potratu, protože „mu scházejí vlastnosti, pro jejichž absenci mu může být odepřeno právo na život“, tvrdí Alberto Giubilini a Francesca Minerva. Lord Alton prohlásil, že zveřejnění takového názoru dokumentuje morální marasmus, do jakého upadla lékařská etika i sama společnost. Je šokující, jak se tvůrci veřejného mínění v medicíně zbavují tradičního pohledu na ty, jejichž posláním je léčit.

-kna-

Tak na ně nahlížel a tak chtěl, aby je sestry přijímaly. Často ukryval pod pláštěm nějakou maličkou právě nalezenou a ptal svých dívek: „Hádejte, co jsem dole našel?“ A odpovídal sám: „Dar, který nám posílá dobrý Bůh.“

Čím více bylo ubohých opuštěných, tím více se projevovala milosrdná něžnost otce, který je svěřoval sestrám se slovy: „To jsou nejkrásnější dary našeho Pána, věnujte jim obzvláštní péči.“ Často přicházely neočekávaně do domu jako ztracení ptáčci. Jednoho dne přišlo šestileté dítě, které přivedlo ještě mladší sestřičku až k bráně, a pak se samo dalo na útěk.

Ale kdo se specializoval na přivádění těchto „darů“ P. Aloisovi, byl farář od Svatého Quirina, milosrdný monsignore Filippini.

Jednoho dne jakási matka dohnaná bídou hrozila, že si vezme život, jestliže se farář nepostará o její maličku. Dobrý farář zděšený hrozbou vzal dítě a utíkal bez oddechu k P. Aloisovi. Věděl, že tam není místa, ale když vstoupil do otcova pokoje, rozhalil plášť, kde měl ukryté dítě, P. Alois a dítě se na sebe podívali, usmáli se a Mons. Filippini šel spokojeně domů: ta malička našla otce. Rychle byla připravena nová postýlka – byl to prádelní koš.

Praktická pedagogika P. Aloise

Dívky dostávaly v Domě opuštěných solidní výchovu, aby se mohly stát dobrými matkami rodin, nebo byly umístěny jako služebné v dobrých a bezpečných rodinách. Na to velice dbal.

Jednou musel konstatovat, že jedna mladá dívka je ohrožena. Ihned ji vzal zpět do Domu bez ohledu na to, že se jednalo o rodinu dobrodinců. Není třeba vysvětlovat, že tato žárlivá ochrana někdy budila zlobu a nevráživost.

Jednoho dne vtrhl do domu nějaký pán a hnal se přímo do jeho pracovny. Vrátna se vyle-

kala a šla zavolat pomoc, protože podivná osoba nevycházela ven. Představovala si, zda to není sám ďábel.

Byl to jistě někdo, jehož úkladem vytrhl P. Alois jeho kořist. Když od něho vyšel, řekl: „To nic, to nic.“ A poručil, aby se o věci mlčelo.

P. Alois byl člověk výjimečně praktický a prostý. Ne že by postrádal kultivovanost a kulturní zájmy. Ale ve svém výchovném apoštolátu nevyhledával žádné teoretické zvláštnosti.

Zajímal se také o výchovné zkušenosti jiných, např. o díla sester kanosiánek. Stačily mu nicméně hlavní směrnice. A pak používal bystrý vhled do srdcí, jakým byl výjimečně nadán, velkým smysl pro pevnou ruku spojenou s otcovskou sladkostí.

Don Alois se staral o to, aby se dostávalo dobré výživy vyžáblým a nevyvinutým dívkám. Chtěl, aby z nich vyrostly zdravé a silné ženy.

Pečoval, aby byly vychovány k pracovitosti. V té době kvetlo pěstování bource morušového. Vybudoval plantáž morušovníků, zavedl chov bourců a zřídil v domě malou přádelnu; dále dílnu na výrobu rukavic, papučů a prádla. Ale především se zde učily dívky stříhat, šít a vyšívát, protože to bylo pro ně velmi užitečné pro život.

Školní výuka nebyla tehdy všeobecná ani povinná. P. Alois ji však v domě zavedl a sám se věnoval zvláště zaostalým dívkám, aby se naučily číst a psát. Při výchově charakteru nepřipouštěl přetvářku ani zlobu. Měl však pochopení pro dívky živé, dokonce uličnické, jen když byly upřímné a otevřené. Dokonce je svým způsobem preferoval.

Přirozeně největší důraz přikládal náboženské výchově. Chtěl, aby od něho odcházely dívky zdravé, pracovité, upřímné a počestné, aby byly schopné stát se „silnou ženou“, jak ji chválí Písmo svaté.

*(Pokračování)
Překlad -lš-*

Návrat ze smrti

V červnu minulého roku se konala v Brisbane (Queensland, Austrálie) mezinárodní lékařská konference na téma „Spiritualita a medicína“, které se účastnilo 220 lékařů. Udivující příběh zde vyprávěl lékař Dr. Sean Thomas George, původem z Indie.

„Byl jsem již hodinu a 25 minut mrtev a vrátil jsem se do života, když se moje žena u mé smrtelné postele obrátila s prosbou k Bohu.“ Tento svůj příběh pak dokumentoval na obrazovce s podrobnými lékařskými údaji.

Prohlášen za mrtvého

Stalo se to 24. října 2008. George se vracel ze zasedání lékařů ve Vanuatu na jižním pobřeží Austrálie, když náhle pocítil prudké bolesti na hrudi a začalo mu být horko. Zastavil vůz, vystoupil a zavolal své ženě. Ta mu doporučila, aby ihned odjel do Kalgoorlie.

Ale vnitřní hlas mu řekl, aby zamířil na kliniku v Kambalda, 50 km od Kalgoorlie, kde mu ihned provedli EKG a konstatovali infarkt. Dali mu potřebné tabletky, ale bolest ještě zesílila a 11 minut po skončení EKG se srdce zastavilo. Hodinu se lékaři a sestry pokoušeli o reanimaci pomocí kompresí a 13 elektrických šoků, ale srdce ani plíce nereagovaly. Po hodině a deseti minutách prohlásili pacienta za mrtvého.

Modlitba manželky

Deset minut nato dorazila na místo jeho manželka Sherry, lékařka. Přijali ji se smutnou zprávou, že se může s mrtvým manželem již jen rozloučit. Věděla, že je-li přísun krve do mozku zastaven tři minuty, začne proces umírání a do 20 minut je mozek mrtev. Ale oba manželé měli vždy velkou důvěru k Ježíši, našemu božskému Spasiteli. Proto vzala manželovu ruku do svých a začala se pokorně modlit: „Pa-

ne, má teprve 39 roků a já mám 38, máme desetiletého syna. Potřebuji zázrak.“

„Sotva to vyslovila, jako by mi někdo znovu vdechl život, moje srdce začalo opět pracovat,“ pokračoval přednášející.

O čtyři hodiny později odletěl Dr. George do Královské nemocnice v Perthu, kde kolegové převzali jeho ošetřování. Konstatovali zablokování cévy v pravé polovině srdce. Odpovědný lékař nevěřil v možnost přežití. Pokud by se tak stalo, pak jedině s poškozeným mozkem a ustavičně pod dýchacím přístrojem. K tomu přistupují ledviny a selhání jater, protože pacient byl dlouho v hlubokém kómatu.

Za tři dny, byla to neděle, pacient otevřel oči, příští den mohl pohybovat rukama i nohama. Ve středu byl již při plném vědomí, paměť i mozek fungovaly zcela normálně. Za dva týdny opustil nemocnici a vrátil se ke své práci.

Život je jen krátké období

Když rekapituluje tento svůj zážitek, je Dr. George přesvěd-

čen, že Bůh mu chtěl přiblížit důležitou pravdu: „Dostalo se mi poznání, že Ježíš je skutečně Bůh – Tvůrce a Dárce života, že slyší pokorné prosby svých služebníků a odpovídá na ně. Rozumím dnes také tomu, že věčnost je od nás vzdálena jen pouhý dech.“

„Tato zkušenost definitivně upevnila můj vztah k Bohu. Je mi zcela jasné, že jsme na zemi jen poutníky a že tento život představuje jen velmi krátký čas. Proto je důležité obrátit svou pozornost k tomu, co stojí před námi na věčnosti.“

Jako lékař i jako člověk je Dr. George přesvědčen, že zdraví mu mohl vrátit jedině Bůh.

Bůh skutečně koná zázraky

Neexistují opravdu dokumentované případy, aby se pacient, který byl tak dlouho klinicky mrtev, vrátil zcela k životu s plnou pamětí a bez poškození. „To je něco, co může způsobit jedině Bůh, protože z hlediska medicíny je to zcela vyloučeno.“

Také ostatní přítomní lékaři byli přesvědčeni o tom, že Bůh ještě dnes působí zázraky. To byl také důvod, proč se v Brisbane shromáždili. Letos se chtějí sejít znovu v Keni.

*Christ von Morgen 11/2011
Překlad -lš-*

Dr. George otevřel svou webovou stránku (www.seangeorge.com.au), která se stala velkým informačním pramenem pro křesťany i jinověrce.

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne počtů. Nyní je moje duše rozechvěna. Co mám říci? Otče, vysvobď mě od té hodiny? Ale právě kvůli té hodině jsem přišel. Otče, oslav své jméno!“ Tu se ozval hlas z nebe: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“ Lidé, kteří tam stáli a uslyšeli to, říkali, že zahřmělo. Jiní říkali: „To k němu promluvil anděl.“ Ježíš jim na to řekl: „Ten hlas se neozval kvůli mně, ale kvůli vám. Nyní nastává soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vypuzen. A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě.“ Těmi slovy chtěl naznačit, jakou smrtí zemře.

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi Michelinimu (34)

MYSTICKÁ RŮŽE

NEBES

7. prosince 1975

Dnes, 7. prosince, o vigílii svátku Neposkvrněného početí mé a vaší Matky, veliké slavnosti na nebi i na zemi, chci hovořit o Ní, mystické růži nebes i země.

Chci ti vyprávět o Ní, nejkrásnějším stvořeném květu, mistrovském díle mé Moudrosti, mé Moci a mé Lásky.

Už jsem ti řekl o tomto květu, o jeho jedinečné kráse, kterému není a nebude rovného v čase ani na věčnosti.

Je stvořen z neposkvrněné nevinnosti, je stvořen z nesrovnatelné krásy, je stvořen z lásky. Je ze Mne, trojjediného Boha.

Já jsem lilie polní; Ona uchvátila mé světlo; Já jsem Lásky, Ona uchvátila mou lásku. Maria, mystická růže, je čistota, světlo a láska.

Ve středu této mystické růže je láska. Jako rozpálená výheň vyzařuje teplo, které se šíří na nebi i na zemi, zaplavuje a prostupuje všechny a všechno.

Ona je Otcova radost, jeho milovaná a nejdražší dcera.

Ona je šlechtná Matka, která Mně, Slovu, darovala své lidství. Ona je milovanou nevěstou Ducha Svatého, který do ní vlévá nekonečnou hojnost svých darů.

Je stvořena z lásky

Ale růže nemá jen květ, růže má i stonek, má listy, které ji zdobí a doplňují její krásu, růže má své úžasné barvy.

Mystická růže má ve svém středu barvy nadpřirozených ctností víry, naděje a lásky; tyto barvy jsou odstupňovány v odstínech až k zlatu na okrajích, aby naznačily, že je mystickou růží nejen ráje, ale také Církve na zemi.

Listy, které ji zdobí, jsou symbolem kardinálních a jiných

ctností; pevný stonek s ostny symbolizuje obranu proti každému pokusu zneužití ze strany viditelných i neviditelných nepřátel.

Mystická růže má svou vůni, která zaplavuje všechny duše, které jí důvěřují a které se jí svěřují.

I tato vůně je obranou proti útokům moci zla.

Mystická růže, nekrásnější květe nebe i země, nikdo ti nemůže uškodit. Jsi trvalým a neměnným objektem Boží lásky, úcty andělů a svatých.

ANI DNES NEVĚŘÍ

8. prosince 1975

Já, Ježíš, jednorozený Boží Syn, jedno s Otcem i Duchem Svatým, během tří let svého veřejného působení jsem několikrát jasně a přesně ukázal apoštolům a učedníkům, že je nutné, aby zrno bylo vloženo do země, aby umřelo a mohlo přinést hojné plody.

Ale ani učedníci, ani apoštolové to nechtěli pochopit, i když moje slova neobsahovala žádné dvojznačnosti. Nikdy nepochopili důvod mé smrti a mého strašného utrpení; a kolikrát jsem o tom mluvil, vždy bez výsledku.

Uskutečňoval jsem svůj plán lásky pro spásu lidí (plán, který začal v mém pokoření a chudobě, v poslušnosti a utrpení, v ustavičné modlitbě), a oni nechápali, protože nechtěli přijmout strašnou hodinu temnot.

Já jsem připravoval svou Církev na klíčení v pronásledování od velkých a mocných, ale nenacházel jsem pochopení u svých nejmilejších. Byl jsem Bohem člověkem, který koná zázraky, ale nevěřili Mi.

Vzepřeli se proti hodině temnoty mého umučení a smrti se slepou houževnatostí, s absurdní umíněností.

Pouze jedna bytost měla naprostou jistotu o nevyhnutelnosti hodiny temnot, která doléhá na svět: moje Matka. Celý život bylo její Neposkvrněné Srdce probodené vizí mého umučení a smrti.

Můj Synu, dnes jsou věci stejné jako tehdy, ale za tuto situaci není možno obviňovat Mne, ale toto zvrácené pokolení, které odmítá Boha Satanovým hříchem, zůstává nekající a nevěří mým slovům.

Nehovořila moje Matka jasně a s láskou v Lurdech, ve Fatimě a na tolika nesčetných místech? A kněží nevěřili.

I Já jsem mluvil, a nevěřili. Před dvěma tisíci lety muselo Zrno zemřít, aby se zrodil mocný a životný výhonek. Hlava rodiče se Církve se musela obětovat ve zničení pro všeobecnou spásu.

Tehdy obětovala Hlava samu sebe, aby zaplatila nezaplacený dluh božské Spravedlnosti.

Dnes celé Mystické tělo, které se stalo neplodným fíkovníkem pro démonické zamoření ateismem, má být vrženo do země jako obilné zrno, aby umřelo a znovu se zrodilo v plodném božském životě. To odpovídá přesně neodvratným požadavkům mé spravedlnosti a mého milosrdenství.

Vpravdě vám pravím, jestliže se znovu nenarodíte, nevezdete do nebeského království. Aktem nekonečného Milosrdenství a Spravedlnosti je tajemství Vykoupení. Aktem Milosrdenství a Spravedlnosti je hodina očišťování.

Vykoupení se uskutečňuje

Vykoupení pokračuje, vykoupení se uskutečňuje. Moje Milosrdenství vyžaduje vaši spásu, moje Spravedlnost zadostučinění za dluhy, které jste nadělali jako živé údy, svobodné a rozumné, schopné chtít nebo odmítat dobro i zlo, tedy odpovědné za své jednání.

Nelekej se, můj synu. Milosrdenství požaduje, aby všichni

byli varováni jak vnitřními, tak vnějšími znameními.

Kdo chce porozumět, ať pochopí; ale kdo zachvácen pýchou tvrdošijně trvá na tom, že chce zahynout jako Satan, ať zahyne.

Odvalu! Ať se tvoje duše nestrachuje, v jednom i druhém smyslu odměním tvou učenlivost a budu tě chránit, i když tě neušetřím utrpení.

Jaká je to slepota a zatvrzelost!

Pokolení nevěřící a zvrácené, co jsem ještě mohl udělat, abych tě uchránil hodiny temnot, hodiny krve a smrti, která se blíží?

Co jsem ti mohl dát, a nedal jsem ti? Dal jsem ti svoji lásku, svoje otevřené Srdce.

Dal jsem ti lásku mé i tvé Matky!

Mnohokrát přišla na zem, aby burcovala vaši ospalost, aby vám připomněla velké skutečnosti víry, aby vám ukázala správnou cestu, kterou je třeba jít.

Uzdravím svou Církev

Uzdravím národy. Uzdravím Církev.

Už nebude teologů, kteří, zatemnění pýchou Satana, místo aby byli světlem, stali se temnotou a rozšířili zmatek a dezorientaci nezdravým učením.

Já jsem Bytost naprosto jednoduchá a všechno, co ze Mne vychází, je jednoduché, zatímco mnozí z nich jsou komplikovaní.

Já činím jednoduchým to, co je složité, a oni komplikují, co je jednoduché. Nediv se, že nepřijímají tato poselství, že je s pohrdáním odmítají. Jako kdysi učení v chrámě, nikdy nepřipustí pravdu, která nepochází od nich, protože oni nepatří pravdě.

Neboj se!

Žehnám ti. Daruj Mi sebe, takový, jaký jsi, se vším, co máš. Daruj Mi své utrpení: uzavřu je do svého milosrdného Srdce, abych je odměnil deštěm milosti.

Zachovej Mi lásku!

(Pokračování)

Překlad -lš-

I ateisté používají dnes rádi pojem „stvoření“, když jde o to, zachovat odpovídající lidský vztah k životnímu prostředí. „Chránit stvoření“ je často používaný výraz, který má budit dojem, že to, co je třeba chránit, má v sobě něco smysluplného a tajemného. Termín „stvoření“ však nutně obsahuje také „stvořitele“, který je stvořil. Jinak se stává používání tohoto termínu sémantickým podvodem a klamáním. Fenomén, že se propaguje stvoření bez stvořitele, není nový, nové však je to, že se objevuje i v teologii.

Před několika lety se objevila v jednom časopise pro pastorači v Německu nová formulace Kréda, ve kterém se „věřící“ již nehlasí k všemohoucímu Stvořiteli. Její autor, učitel náboženství Norbert Scholl, se tak ocitl v dlouhé řadě pokoncilních teologů, kteří prakticky odmítají nauku o stvoření. Tak např. J. Feiner v knize „Nová kniha o víře“ (r. 1973) říká, že „stvoření“ jako kosmický plán je myšlenka, se kterou jsme skončili, a pojem stvoření se tak stal ireálným. Pojmy jako selektivita a mutace jsou mnohem výmluvnější než zpráva o „stvoření“.

„Stvoření“ jako pojem je podvodný manévr, který má zakrýt skutečnost, že uznáváme svět jako sebeorganizující vesmír. Jestliže se však vzdáme dogmatu o stvoření, víra, jejíž Bůh nemá s materiální skutečností nic společného, ztrácí veškerou svou skutečnost.

Biblická zpráva

Víra ve stvoření světa obsažená v knize Genesis je svého druhu „demytologizace“ a „osvěcení“. Svět je dílo rozumného Tvůrce. Jak daleko má Genesis k mýtům sousedních národů! Ve stvoření není zakotveno nic démonického: všechno „bylo dobré“. Slunce a měsíc jsou „lucerny“, nikoliv kosmická božstva. Přitom poznání, že všechny věci byly „rozumně“ stvořeny, umožňuje důvěru ke skutečnosti a ži-

Rozumem nadaný duch, nebo pouhá příroda?

K víře ve stvoření světa neexistuje rozumná alternativa

Jestliže se vzdáme dogmatu o stvoření, pak víra, jejíž Bůh nemá s materiální skutečností nic společného, ztrácí veškerou svou skutečnost.

votní radost jako poznání pravdy, ke které má člověk přístup jako obraz tvůrčího Božího rozumu.

Tato základní zpráva z knihy Genesis je v pozdějších spisech Starého zákona dále rozváděna, doplňována a upřesňována, např. v mudroslovných knihách. Její konečnou podobu však tvoří Nový zákon, především Prolog svatého Jana, který vědomě používá počáteční slova z Genesis

a přináší s Kristem jako stvořitelem Logos konečně plné pojetí stvoření.

Ve zprávě o stvoření jsme obdrželi konečně také vyjasnění stvořené přirozenosti člověka: člověk nevznikl nahodile. Nevděčí za svůj vznik démonickým silám, nýbrž Bohu, stvořitel-skému Duchu. Jsme také jedno jediné lidstvo, které Bůh stvořil ze stejné materie. Co nám pak předvádějí ve středověku obrazy tance smrti, které vznikly za morových ran, to je zde už zcela vysloveno: císař i žebrák, pán i kmán jsou nakonec všichni jedno, vznikli ze stejné země a do stejné země se vrátí. Není zde žádný podklad pro rozlišování lidí, jak je tomu v mýtech mnoha náboženství a světových názorů, kterých využíval nacionalismus. Ve velkých rodokmenech v Genesis 10 se vždy zdůrazňuje, že v mnoha lidech je jen jeden člověk. Bible zcela protřeští rasismu i kastovnictví.

Vytvořen z hlíny jako základní látky vzniká člověk díky božskému „dechu“. Tím vstupuje do světa božská skutečnost. Člověk je stvořen podle Božího obrazu a podobenství (Gn 1,26). V něm se setkává nebe se zemí. V tom se teprve zakládá hlubší a větší jednota lidstva: každý člověk odpovídá stejné stvořitel-ské ideji Boha (Gn 9,5). Lidský život stojí pod zvláštní Boží ochra-

nou, neboť každý člověk, ubohý nebo slavný, narozený nebo nenarozený, postižený nebo zdatný nese v sobě Boží dech, Boží obraz. Kromě toho je nejhlubší důvod jeho nezranitelnosti v jeho rozumem nadané podstatě. Kde se na to nebere zřetel, začínají úvahy, které se řídí užžitnou hodnotou.

Podle Gn 2,18 je člověk svým stvořením také určen k tomu, aby se cítil jako jeden ve společenství muže a ženy. V obrazu Adamova žebra je totiž vyjádřena vnitřní vzájemná odkázanost obou pohlaví, v níž se teprve naplňuje celost člověka. Již Gn 1,27 představuje člověka od počátku ve vzájemnosti mužství a ženství, které spolu tvoří Boží obraz.

Boží obraz

Podobnost s Bohem spočívá také v tom, že člověk je „více než hlína“. Především znamená, že člověk není uzavřen sám do se-

be, nýbrž jako Boží obraz přesahuje sám sebe. Člověk je nejvíce člověkem, jestliže nachází svůj vztah ke svému Stvořiteli. Stvoření mu přitom vychází vstříc. Je totiž tak uspořádáno, že zapadá do dob, kdy se klaní Bohu, jak to vyjadřuje zpráva o stvoření. Počet stvořitel-ských slov „Hospodin řekl“ odpovídá 10 příkázáním, která nejsou volným výmyslem, ale odpovídají stvoření. Počet 7 ve schématu sedmi dnů jsou dny jednotlivých fází měsíce, které slouží k orientaci životního rytmu přírody. Tento rytmus poukazuje na sedmý den, den klanění. Pro člověka má tato struktura stvoření zvláštní význam. Jeho jedinečná důstojnost se nezakládá na schopnosti ovládat ostatní stvoření, nýbrž na podobnosti s Bohem. V klidu svátečního dne uskutečňuje člověk tuto náklonnost k Bohu nejčistším způsobem. Tato náklonnost se neprojevuje primárně v prosbách, nýbrž ve chvále Tvůrce, který „dobře učinil všechny věci“.

V zachování sabatu slaví Izrael svou smlouvu s Bohem, která znamená současně návrat k původu stvoření. To vyžaduje osvobození od znečištění, která člověk způsobil sobě i stvoření. Tak má sabat vytvářet rovnováhu a připravovat nový svět, ve kterém všechno tvorstvo ve vzájemném míru participuje na Boží lásce.

V Novém zákoně ohlašuje Kristus jako konečný nový Adam plnost Božího obrazu (srov. 1 Kor 15,44n; Kol 1,15). Je konečným člověkem, je tvorem i jeho původním obrazem. V Kristu jako novém stvoření má podoba s Bohem svou konkrétní podstatu a naplnění. Člověk se musí s Kristem stát zemřelým pšeničným zrnem, aby byl sám sebou s Kristem a tím také jedno s Bohem. Na místo soboty nastupuje neděle spolu s oslavou Kristovy smírné smrti jako středu všeho bytí.

(Pokračování)
Překlad -lš-

JEŽÍŠOVO MLČENÍ NA KŘÍŽI - dokončení ze str. 2

Modlitba v samotě a mlčení

Evangelia často představují Ježíše, především před rozhodujícími volbami, jak se ubírá sám na odlehlé místo, vzdálené od zástupu a od jeho učedníků, aby se v mlčení modlil a prožíval svůj synovský vztah k Bohu. Mlčení je schopno vyhloubit vnitřní prostor v hloubce nás samých, abychom tam ubytovali Boha, aby jeho slovo zůstalo v nás, aby se naše láska k němu zakořenila v naší mysli a v našem srdci a oživila náš život. Tedy první směr: znovu se naučit mlčení, otevřenosti k naslouchání, které nás otvírá pro druhého, pro Boží slovo.

Je zde ještě druhý důležitý vztah mlčení a modlitby. Nejen to jen naše mlčení, které nás disponuje pro naslouchání Božímu slovu; často se v modlitbě očitáme před mlčením Boha, zakoušíme v určitém smyslu opuštěnost, zdá se nám, že Bůh nás neslyší a neodpovídá. Ale toto Boží mlčení, jak se to stalo i Ježíši, neznamená jeho nepřítomnost. Křesťan dobře ví, že Pán je přítomný a naslouchá i v temnotě bolesti, v odmítání a samotě. Ježíš ujišťuje učedníky a každého z nás, že Bůh dobře zná naše potřeby v jakémkoliv okamžiku našeho života. Učí učedníky: *Když se modlíte, nebuďte přítomni povídají jako pohané. Ti si totiž myslí, že budou vyslyšeni pro množství slov. Nebuďte jako oni. Vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.* (Mt 6,7-8) Srdce pozorné, mlčlivé, otevřené je důležitější než mnoho slov. Bůh zná naše nitro lépe než my sami a miluje nás. Musí nám postačit, že to víme. V tomto směru je v Bibli zvláště významná zkušenost Joba. Tento člověk v krátké době pobude všechno: příbuzné, jmění, přátele, zdraví. Vlastně se zdá, jako by Boží jednání znamenalo jeho

opuštění, úplné mlčení. A přece Job ve svém vztahu k Bohu s Bohem mluví, křičí k němu; přese všechno zachovává ve své modlitbě svou víru a až nakonec objevuje cenu svého zážitku a Božího mlčení. A tak když se nakonec obrací na Stvořitele, může uzavřít: *Jen z doslechu jsem tě znal, ale nyní tě zřím moje oči.* (Job 42,5) My všichni jako bychom znali Boha jen z doslechu, a čím více jsme otevřeni jeho a svému mlčení, tím více ho začínáme skutečně poznávat. Tato krajní důvěra, která se otevírá pro hluboké setkání s Bohem, uzrála v mlčení. Svátý František Xaverský se modlil k Pánu slovy: „Miluji Tě, ne protože mi můžeš dát ráj, nebo mě odsoudit do pekla, ale protože jsi můj Bůh. Miluji Tě, protože jsi to Ty.“

Učitel dokonalé modlitby

Jak se blížíme k závěru našich úvah o Ježíšově modlitbě, vrací se mysl k některým poučkám *Katechismu katolické církve*: „Drama modlitby se nám plně zjevuje ve Slově, které se stalo tělem a přebývá mezi námi. Snažit se pochopit jeho modlitbu prostřednictvím toho, co nám o ní v evangeliu říkají jeho svědkové, znamená přiblížit se k svatému Pánu Ježíši jako k hořícímu keři: nejprve nazírat, jak se modlí, pak naslouchat, jak nás učí modlit se, abychom nakonec poznali, jak vyslyší naši modlitbu.“ (č. 2598) A jak nás Ježíš učí modlitbě? V *Kompendiu Ka-*

techismu katolické církve nacházíme jasnou odpověď: „Ježíš nás učí modlit se nejen tím, že nás učí modlitbu Otce náš, ale i příkladem vlastní modlitby. Tímto způsobem nám kromě obsahu ukazuje předpoklady opravdové modlitby: čisté srdce, které hledá nebeské království a odpouští nepřátelům; synovskou důvěru a odvahu, která se povznáší nad to, co cítíme a chápeme; bdělost, která chrání učedníka před pokušením.“ (č. 544)

Když jsme procházeli evangelia, viděli jsme, jak je Pán pro naši modlitbu přímluvcem, přítelem, svědkem a učitelem. V Ježíši se zjevuje novost našeho rozhovoru s Bohem: synovská modlitba, jakou Pán od svých dětí očekává. A od Ježíše se učíme, jak nám vytrvalá modlitba pomáhá chápat svůj život, provádět svá rozhodnutí, poznávat a přijímat svoje povolání, objevovat talenty, které nám Bůh dal, plnit každodenně jeho vůli, jedinou cestu k uskutečnění našeho života.

Pro nás, kteří jsme často příliš zaměřeni na pracovní výkonnost a konkrétní výsledky, které sledujeme, je Ježíšova modlitba poučením, že se potřebujeme zastavit, prožívat okamžiky důvěrnosti s Bohem, „odpoutat se“ od každodenního hluku, abychom naslouchali, abychom šli ke „kořeni“, který udržuje a živí náš život. Jeden z nejkrásnějších okamžiků Ježíšovy modlitby je právě ten, kdy se střetává s nemocemi, těžkostmi a ome-

zeními svých prosebníků, obrací se k Otci svou modlitbou a učí tak ty, kteří jsou kolem něho, kde je třeba hledat zdroj, abychom dosáhli naděje a spásy. Už jsem připomněl jako dojímavý příklad Ježíšovu modlitbu u Lazarova hrobu. Evangelista Jan vypráví: *Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“* (Jan 11,41-43) Ale největší hloubky v modlitbě k Otci dosáhl Ježíš v okamžiku umučení a smrti, kdy pronáší své nejvyšší „ano“ k Božímu plánu a ukazuje, jak lidská vůle nachází své naplnění právě v plném přijetí Boží vůle a nikoliv v protikladu k ní. V Ježíšově modlitbě, v jeho výkřiku k Otci na kříži se slévají „úzkosti lidstva všech dob podrobeného hříchu a smrti, všechny prosby a přímluvy dějin spásy. A hle, Otec je přijímá a proti veškeré naději je vyslyší tím, že vzkřísí svého Syna. Tak se naplňuje a dokonává drama modlitby v uskutečňování plánu stvoření a spásy.“ (KKC 2606)

Draží bratři a sestry, žádejme s důvěrou Pána, abychom prožívali cestu své synovské modlitby a učili se každodenně od jednorozrozeného Syna, který se stal pro nás člověkem, jakým způsobem se my máme obracet k Bohu. Slova svatého Pavla o křesťanském životě obecně platí také pro naši modlitbu: *A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani mocnosti, ani výška, ani hloubka, a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu.* (Řím 8,38-39)

Bollettino Vaticano

7. března 2012

(Mezilitulky redakce Světla)

Překlad -lš-

NÁBOŽENSKÁ NEZNALOST

Nadstranická skupina poslanců britského parlamentu požaduje, aby byla více respektována práva křesťanů ve Velké Británii. Soudci, politici a úředníci nemají dostatečné vzdělání v náboženských věcech. S křesťany a jejich právy se často zachází jako s druhořadými. Mnoho problémů vzniká z neporozumění pro náboženskou víru. Tato „ignorance“ ovlivňuje zákonodárství, právo a rozhodování vlády. Skupina vyšetřila 32 případů, ve kterých byli křesťané nespravedlivě poškozeni.

Kath-net

bila smrt. Všechny rány na jeho těle jsou znamení, jimiž ho poznamenala poslušnost. Ale právě touto poslušností potřel smrt, porazil peklo, vysvobodil člověka z pout a otevřel mu jako vítězný Král nebe. Může být něco většího než tato poslušnost?

Když slyšíme slova, že Kristus se „utrpením naučil poslušnosti“, znamená to spíše, že právě jeho utrpení je pro nás názornou školou, co pro něho znamená poslušnost. Boží Syn byl poslušný ještě dříve, než mohl začít trpět, zcela se podrobil poslušnosti už tím, že sestoupil od Otce a přijal naše lidství: byl pak poslušný od svého vtělení až do svého umučení. Boží Syn nejdokonaleji „prosadil“ sám sebe tím, že se sám sebe zřekl a přijal v nejdokonalejší míře za své to, co chce Otec, aby bylo nade vše zřejmé, že On a Otec jsou jedno. Proto ho také Bůh povýšil a oslavil a dal mu jméno nade všechna jména.

Je to přesný opak toho, o co usiluje dnešní člověk, mnoho křesťanů nevyjímaje. I to, co je Boží, by chtěli prosadit nikoliv jako Boží, ale své. Toto „já sám!“ proniklo až do liturgie. Podstatná podobnost s Ježíšem vypadla ze hry. Ale tak namísto oslavy Boha nastupuje sebeoslava, která i to, co je Boží, vydává za své. Kdo si však takto zamíloval jen sebe a svůj život, ztratí ho, a co horšího, zůstane sám jako nezaseté zrno. Až jednou stane před Otcem, prožije nesmírné rozčarování z poznání, že to, na čem si tak zakládal, je ve skutečnosti méně než prach a popel. Otec zahrne slávou jen ty, kdo jsou zajedno s jeho Synem a „slouží“ v poslušnosti jako On. Ne- ní jiné cesty, jak oslavit Otce, a kdo neoslavuje Otce, ani on se slávy od Otce nedočká.

-š-

Apoštol Jan, který psal zprávu o životě Ježíše Krista jako poslední z evangelistů, pokládal pod vedením Ducha Svatého za svůj zvláštní úkol zdokumentovat co nejdůležitěji narůstající konflikt mezi Božím Synem a představiteli jeho národa. Jeho reportáže jsou obdivuhodně podrobné a přesné a vyniká z nich, jak u Židů stále rostla jejich zaujatost a nenávisť. Jan konstatuje, že ačkoliv Pán nad nimi vykonal tolik znamení, nevěřili v něho. Ani jednou se nestalo, že by se zamysleli a uvěřili. Je to plod zaslepenosti zatvrzelých srdcí.

Není to příznačné jen pro tyto Ježíšovy současníky. I ve třetím tisíciletí jsme svědky stupňujících se útoků na Ježíše Krista a jeho Církev. Ti, kteří v něho nechtějí uvěřit, mohli by „víru“ prostě odmítat a ignorovat. Ale nepohodlný „Prorok“ zůstává pro ně kamenem úrazu, který je znepokojuje a dráždí. Jako by cítili, že je neodbytně zve k rozhodující změně postoje, kterou ovšem zarputile odmítají. Proto už nesnášejí ani žádnou zmínku o něm, žádná jeho znamení a jakékoliv setkání s nimi pokládají dokonce za omezování své svobody. Nemůžeme se zbavit dojmu, že tito lidé se podvolili silám zla, které jim brání v rozumném poznání. Ježíšův výklad o vlivu Satana (str. 7) nám to vlastně potvrzuje. Copak to není absurdní, když člověk zarputile odmítá Boha, který je jeho největším dobrodincem, od něhož má své bytí, od něhož pochází všechno, co potřebuje k životu?

Jak se zcela změnil pohled na život i na svět, když otevřeně přijímáme skutečnost, že mimo Boha není na světě bytosti, která by nás více milovala, a to bez ohledu na náš postoj, na naši lásku či lhostejnost, nebo dokonce nenávisť, když v něm poznáváme nejmoudřejšího a nejdokonalejšího Původce všeho bytí, od kterého nemůžeme očekávat nic jiného než projevy svrchované dobrotivosti a lásky. Jeho nejvyšší moudrost se řídí jediným zájmem, a tím je naše dobro a blaženost ve zdejší i věčné.

Biblickou zprávu o stvoření je možno číst jako příklad mýtu, jaké-

mu je už v dnešní době sotva možno věřit. Ale začátek Bible mohou číst také se záměrem přesvědčit se, s jakou láskou a moudrostí dal nekonečný, všemohoucí a dobrotivý Bůh vznik svému tak nevystižitelnému dílu (str. 11). Neuvěřitelné divy přírody mohou chladnokrevně házet do šuplíku s nápisem „náhoda“, anebo se sklánět před nedostupným Stvořitelem s hlubokým úžasem, úctou a pokorou, která mě-

Na slovíčko

navíc naplňuje radostí. Boží dílo nám totiž představuje divy, mezi nimiž jsme dosud ani dostatečně neobjevili a nedocenili právě ty, které se týkají bezprostředně nás. Se stejnou dokonalostí a důmyslem, s jakým Bůh promyslel a tvořil závratný kolos vesmíru, propracoval i ono posvátné tajemství života, které je podstatným smyslem a cílem celého stvoření: zrození živého Božího obrazu a jeho podobnosti v člověku. Aby korunoval tvorstvo svým vrcholným dílem, které má být obrazem nejen jeho bytosti, ale i jeho vnitřního života, učinil Bůh člověka jako vzácnou komplementární dvojici: muže a ženu, kteří se však mají stát jedno tím, jak se milují. Plody této lásky, Bohu podobná lidská srdce, moudrá, dobrá a milující, jsou pro tento svět stejně důležité jako slunce, vzduch a voda, jako půda, která rodí chléb a víno. Aby mohla vyrůst a zaplnit svět, stvořil ženu, která má jediný cíl – být zde na zemi jako Boží líbeznost: aby byla svou láskou a dobrotivostí na světě přítomná jako vtělení, zjevení a svědectví jeho lásky. Takový byl podle poučení našeho Pána věčný plán Stvořitele (str. 7).

Čím se však stala žena v dnešním pokrokovém světě? Ze stejného Pánova poučení se dovídáme o zhoubném působení Satana, který si svými rafinovanými cestami podmaňuje člověka: mezi nimi na prvním místě stojí smysllost. Ta se stala se Satanovou osvědčenou cestou, jak se zahrnout v lidstvu se všemi svými sedmi zlými duchy. V tom je klíč k porozumění jeho úspěchů, jakými jsou sexu-

ální revoluce, emancipační šílenství a bláznovství zvané „gender“. Prosazením emancipace dosáhl ďábel ve skutečnosti největší degradace ženy, kterou zcela zbavil její nejvyšší důstojnosti, a svým vynálezem gender-ideologie vyprovokoval tragickou a sebevražednou vzpuru proti Boží moudrosti i proti lidské přirozenosti.

Tak jako platí neúprosný zákon „všechno živé z živého“, pak platí stejně neúprosný zákon „všechno milující z milujícího“. Člověk je opravdovým člověkem jen jako milující bytost. Člověk bez lásky je nedochůdce, degenerovaný hybrid, kterého můžeme zařadit do seznamu zvláště ohrožených druhů, protože bez milujícího srdce ztratil svou podstatnou vlastnost a stal krajním nebezpečím pro sebe i pro svět.

Svět umělé přírody, který nás pohlcuje a stal se naším prostředím, je jistě plodem lidského důmyslu a vynalézavosti. Ale odkud se vzaly všechny ty nápady, divy techniky, principy, zákony a vynálezy? Jsou všechny vyčteny z veliké knihy stvoření, z nekonečného díla, které vyšlo z ruky Toho, který moudře učinil všechny věci. Bohužel v té knize stvoření čte a hledá také člověk, který nemá srdce podobné srdci Stvořitele, nemá srdce ani moudré, ani dobré, nýbrž jen sobecky vychytralé, vypočítavé a zlé. Právě těmto lidem tvrdého a vychytralého srdce, posedlým všemi vášněmi a vybaveným ničivou mocí, která zneužívá síly vytržené z Božího stvoření, je dnes celý tento svět vydán na milost a nemilost. Od sílenců, kteří se upsali Zlému, nelze čekat rozumné rozhodnutí. Vykolejené lidstvo si tak samo připravilo všechny podmínky k nejtragičtějšímu ztroskotání své zbloudilé civilizace. Těm, kdo přežijí tento „velký třesk“ a probudí se na smetišti a spaleništi všeho svého někdejšího pokroku, nezbude, než aby začali psát zcela nové dějiny a znovu objevili ve své extrémní nouzi jedinou možnost další existence, totiž tu, ke které byli původně stvořeni: znovuzrozenou lásku člověka k člověku a společnou lásku k Bohu.

-š-

Pondělí 26. 3. 2012: 6:05 Octava dies (664. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Putování modrou planetou: Guatemala **7:10** Čteme z křesťanských periodik **7:15** Učedníci a misionáři **7:45** Terra Santa News: 21. 3. 2012 **8:05** Přejeme si... **8:20** Post Scriptum s kardinálem Dominikem Dukou **8:50** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **9:00** Pro víta mundi (134. díl): Josef Vlček (1. díl) **9:35** Příběh slovenské řeky **9:50** Sedmihlásky (56. díl) **10:00** Léta letí k andělům (42. díl): Jan Royt **10:20** Noekreace aneb Vandrování (132. díl) **10:30** Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. v Mexiku a na Kubě: Modlitba nešpor z katedrály v León [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Černá Madona **13:20** Salesiánský magazín [P] **13:40** Octava dies (664. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Kurzy Alfa **14:25** Krásy Čech a Moravy (4. díl): Hluboká **14:55** Noční univerzita: Hospodine, dílo svých rukou neopouštěj - P. Petr Karas **16:00** NOEparáda (157. díl) [L] **17:00** Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. v Mexiku a na Kubě: Závěrečný ceremoniál na letišti v Guanajuato [L] **17:30** Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. v Mexiku a na Kubě: Studio Benedikt II. [L] **18:25** Sedmihlásky (56. díl) **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (12. díl): O veselé Karolíně **18:40** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (30. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Ekoauto (28. díl) [P] **19:20** Přejeme si... **19:35** Po hladině: Hmat [P] **20:00** Misie skrze svědectví [P] **20:50** Na koberečku (123. díl) **21:00** Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. v Mexiku a na Kubě: Uvítací ceremoniál na letišti v Santiagu de Cuba [L] **21:35** Hornolidečko - Francova Lhota **21:50** Čteme z křesťanských periodik **22:00** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová - Duchovní život seniorů co nejpraktičtější (2. část) **22:55** Momentka z ostrova krásy: Korsika **23:05** Zapomenutá generace **23:30** Octava dies (664. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Kulatý stůl: časopis IN! **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 27. 3. 2012: 6:05 Hornolidečko - Francova Lhota **6:20** Sedm posledních slov Ježíše Krista na kříži **7:30** Putování modrou planetou: Guatemala **8:05** Jan Pavel II., Povím vám svůj příběh **9:05** Být s naším lidem **9:20** Divadélko Bubáček (22. díl): Strašidlo z proskovického mlýna **9:35** Exit 316 MISE: Čas na lásku **10:00** Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. v Mexiku a na Kubě: Mše svatá na náměstí Antonia Maceo v Santiagu de Cuba [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Ars Vaticana (24. díl) **12:15** Hudební okénko (5. díl) **12:50** Čteme z křesťanských periodik **13:05** Dana & Přátelé (8. díl) **13:35** Podobenství (8. díl): Marnotratný syn **14:05** Příběh slovenské řeky **14:25** Kulatý stůl: Celostátní setkání mládeže Žďár nad Sázavou 2012 **16:05** Přejeme si... **16:20** Atlas Charity: Bílá Voda (Výroba hostií a oplatků) **16:30** Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. v Mexiku a na Kubě: Návštěva svatyně Virgen de la Caridad del Cobre [L] **17:05** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **17:15** Léta letí k andělům (42. díl): Jan Royt **17:40** Město Bohumín **17:55** Noeland (53. díl) **18:25** Sedmihlásky (56. díl) **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vztéklé Fridolině [P] **18:40** Hermie a ustrašený pavouk **19:10** Noekreace aneb Vandrování (132. díl) **19:20** Atlas Charity: Bílá Voda (Výroba hostií a oplatků) **19:25** Přejeme si... **19:40** Zpravodajské Noeviny: 27. 3. 2012 [P] **20:00** Putování po evropských kláštřích: Notker Wolf, generální představený benediktinů [P] **20:35** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly **21:00** Zambie: Řemesla Dona Boska [P] **21:20** Outdoor Films (1. díl): Když se chce, tak to jde **23:20** Post Scriptum s kardinálem Dominikem Dukou **23:55** Terra Santa News: 21. 3. 2012 **0:15** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová - Duchovní život seniorů co nejpraktičtější (2. část) **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 28. 3. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 3. 2012 **6:20** Noční univerzita: Hospodine, dílo svých rukou neopouštěj - P. Petr Karas **7:20** Noekreace aneb Vandrování (132. díl) **7:30** Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij **7:50** Noeland (53. díl) **8:20** Sedmihlásky (56. díl) **8:25** Kurzy Alfa **8:40** Ars Vaticana (24. díl) **8:55** Collegium orientale **9:15** Post Scriptum s kardinálem Dominikem Dukou **9:45** Na koberečku (123. díl) **9:55** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly **10:20** Salesiánský magazín **10:40** Hlubinami vesmíru s dr. Michaelaem Prouzou, 1. díl [P] **11:25** Divadélko Bubáček (22. díl): Strašidlo z proskovického mlýna **11:40** Sedmihlásky (56. díl) **11:45** Klaunský pohádkový

kuffík (13. díl): O vztéklé Fridolině **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Zpravodajské Noeviny: 27. 3. 2012 **12:20** Hudební magazín Mezi pražci **12:55** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (30. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:15** Za závojem **14:15** Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. v Mexiku a na Kubě: Návštěva Sv. otce u kubánského premiéra v paláci Revoluce v Havaně [L] **15:15** Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. v Mexiku a na Kubě: Studio Benedikt III. [L] **16:00** Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. v Mexiku a na Kubě: Mše svatá na náměstí Revoluce v Havaně [L] **18:05** Octava dies (664. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:35** Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce [P] **18:45** Sedmihlásky (56. díl) **18:50** Putování po evropských kláštřích: Notker Wolf, generální představený benediktinů **19:20** Terra Santa News: 28. 3. 2012 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** BET LECEM - vnitřní domov (22. díl): Matteo Pesce [P] **21:15** Hornolidečko - Francova Lhota **20:30** ThDr. Josef Hromádka - Jan Ámos Komenský, poutník naděje [P] **21:25** Misie skrze svědectví **22:20** Mussoliniho kariéra (2. díl) [P] **22:50** Noekreace aneb Vandrování (132. díl) **23:00** Krásy Čech a Moravy (4. díl): Hluboká **23:30** Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. v Mexiku a na Kubě: Závěrečný ceremoniál na letišti v Havaně [L] **0:05** Sedm posledních slov Ježíše Krista na kříži **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 29. 3. 2012: 6:05 Přejeme si... **6:20** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (30. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:40** Čteme z křesťanských periodik **6:45** BET LECEM - vnitřní domov (22. díl): Matteo Pesce **7:00** Hudební okénko (5. díl) **7:35** Letohrad - muzeum řemesel **8:00** Bol som mimo: Peter Vician **9:00** Návrat orla skalního do české přírody **9:30** Příběh Růžencového oltáře **10:05** Kulatý stůl: Celostátní setkání mládeže Žďár nad Sázavou 2012 **11:40** Sedmihlásky (56. díl) **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (54. díl) **13:20** Příběh slovenské řeky **13:40** Zpravodajské Noeviny: 27. 3. 2012 **13:55** Přejeme si... **14:10** Misie skrze svědectví **15:00** Putování modrou planetou: Guatemala **15:40** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **15:55** Terra Santa News: 28. 3. 2012 **16:15** Dana & Přátelé (9. díl) [P] **16:45** Podobenství (9. díl): Marnotratný syn [P] **17:15** Rhodos **17:40** Ars Vaticana (24. díl) **17:55** Hermie a ustrašený pavouk **18:25** Sedmihlásky (56. díl) **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti [P] **18:40** Jan Pavel II., Povím vám svůj příběh **19:40** Zpravodajské Noeviny: 29. 3. 2012 [P] **20:00** Rok na Svatém Hostýně **20:50** Noekreace aneb Vandrování (132. díl) **21:00** Kus dřeva ze stromu: Dub [P] **21:15** Post Scriptum s P. Františkem Hanáčkem - mše sv. s děkanem Olomouci **21:50** Zpravodajské Noeviny: 29. 3. 2012 **22:05** Divadélko Bubáček (22. díl): Strašidlo z proskovického mlýna **22:20** Octava dies (664. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:50** NOEparáda (157. díl) **23:40** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **0:00** Zpravodajské Noeviny: 29. 3. 2012 **0:15** Restituční polemika: Ing. Karel Šticha **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 30. 3. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 29. 3. 2012 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (132. díl) **6:30** NOEparáda (157. díl) **7:20** Bol som mimo: Peter Vician **8:25** Krásy Čech a Moravy (4. díl): Hluboká **8:50** Salesiánský magazín **9:05** ThDr. Josef Hromádka - Jan Ámos Komenský, pout-

Centrum pro rodinný život v Olomouci zve na **VÍKEND S DUCHOVNÍM PROGRAMEM PRO OSAMĚLÉ MATKY ve dnech 4. - 6. 5. 2012 v exercičním domě v Českém Těšíně**. Program víkendu je určen pouze pro maminky, které z nejrůznějšího důvodu vychovávají své děti samy. **Cena je 650 Kč.** Víkend povede **MUDr. Jiřka Krausová a P. Adam Ruckí**. Čas je rozdělen mezi přednášky, možnost soukromého rozhovoru s knězem, společné modlitby, setkání se s ostatními osamělými matkami a přiležitost ke svátosti smíření. **Příhlášku na víkend a bližší informace o setkání získáte na adrese:** Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 772 00 Olomouc • tel. 587 405 250-3 • e-mail: reznickm@arcibol.cz. Vše naleznete také na www.rodinnyzivot.cz.

ník naděje **10:05** Na koberečku (123. díl) **10:15** Misie skrze svědectví **11:05** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **11:12** Návrat orla skalního do české přírody **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti **11:50** Sedmihlásky (56. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Rhodos **12:45** Příběh Růžencového oltáře **13:10** BET LECEM - vnitřní domov (22. díl): Matteo Pesce **13:30** Černá Madona **14:45** Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij **15:05** Já jsem s tebou **15:25** Kurzy Alfa **15:40** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (30. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:05** Terra Santa News: 28. 3. 2012 **16:25** Ekoauto (28. díl) **16:40** Přezili jsme Gulag **17:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly **18:00** Noeland (53. díl) **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (16. díl): O čestnosti [P] **18:40** Sedmihlásky (56. díl) **18:45** GOODwillBOY VII. (10. díl) **19:15** Salesiánský magazín **19:30** Hornolidečko - Horní Lideč **19:40** Kus dřeva ze stromu: Dub **20:00** Kulatý stůl: Kurzy Alfa [L] **21:35** Fórum mládeže 2012: Závěry [P] **21:45** Na koberečku (123. díl) **22:00** Nedělní čtení: Květná neděle [P] **22:30** Putování modrou planetou: Guatemala **23:05** Jan Pavel II., Povím vám svůj příběh **0:10** Dana & Přátelé (9. díl) **0:40** Podobenství (9. díl): Marnotratný syn **1:10** Mussoliniho kariéra (2. díl) **1:40** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 31. 3. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 29. 3. 2012 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (132. díl) **6:30** BET LECEM - vnitřní domov (22. díl): Matteo Pesce **6:45** Přejeme si... **7:05** Podobenství (9. díl): Marnotratný syn **7:35** Dana & Přátelé (9. díl) **8:10** Divadélko Bubáček (22. díl): Strašidlo z proskovického mlýna **8:25** Noeland (53. díl) **8:55** Sedmihlásky (56. díl) **9:00** Hermie a ustrašený pavouk **9:35** JuniorTV Koprivnice (23. díl) **9:55** NOEparáda (157. díl) **10:50** GOODwillBOY VII. (10. díl) **11:20** Přejeme si... **11:35** Terra Santa News: 28. 3. 2012 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Hudební okénko (5. díl) **12:45** Nedělní čtení: Květná neděle **13:15** Krásy Čech a Moravy (5. díl): Český Krumlov [P] **13:40** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **13:55** Příběh slovenské řeky **14:10** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (54. díl) **15:20** Mezinárodní dětská výtvarná výstava Lidec 2010 [P] **15:40** Zapomenutá generace **16:05** Hlubinami vesmíru s dr. Michaelaem Prouzou, 1. díl **16:50** Hornolidečko - Horní Lideč **17:00** Outdoor Films (2. díl): Richard Konkolski [P] **18:35** Klaunský pohádkový kuffík (16. díl): O čestnosti **18:45** Sedmihlásky (56. díl) **18:50** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly **19:15** Fórum mládeže 2012: Závěry **19:25** Nedělní čtení: Květná neděle **20:00** Jan Pavel II., Okamžiky pontifikátu **21:00** Odkaz předků (3. díl): Ročov [P] **21:20** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie [P] **22:00** Dorkovice: křížovou cestou [P] **22:40** Zambie: Řemesla Dona Boska **23:00** Noční univerzita: Hospodine, dílo svých rukou neopouštěj - P. Petr Karas **0:05** Černá Madona **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 1. 4. 2012: 6:15 Nedělní čtení: Květná neděle **6:45** Rhodos **7:10** Collegium orientale **7:30** Outdoor Films (2. díl): Richard Konkolski **9:05** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (30. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:30** Mše svatá Květné neděle z Vatikánu [L] **11:35** Na koberečku (123. díl) **11:50** Čteme z křesťanských periodik [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:15** Hudební okénko (6. díl) [P] **13:45** Jan Pavel II., Okamžiky pontifikátu **14:45** Rhodos **15:10** ThDr. Josef Hromádka - Jan Ámos Komenský, poutník naděje **16:10** Po hladině: Hmat **16:30** Noekreace aneb Vandrování (133. díl) [P] **16:40** Divadélko Bubáček (22. díl): Strašidlo z proskovického mlýna **16:55** Sedmihlásky (57. díl) [P] **17:00** Noeland (54. díl) [P] **17:30** Hermie a neposlušná včela Buzby [P] **18:05** GOODwillBOY VII. (10. díl) **18:35** Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij **19:05** BET LECEM - vnitřní domov (22. díl): Matteo Pesce **19:35** Čteme z křesťanských periodik **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (31. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **20:20** Octava dies (665. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:50** J. S. Bach: Matoušovy pašje (2) [P] **22:30** Fórum mládeže 2012: Závěry **22:40** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly **23:05** Nedělní čtení: Květná neděle **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Zambie: Řemesla Dona Boska **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Upozorňujeme, že veškeré nezbytné materiály týkající se tématu CÍRKEVNÍCH RESTITUCÍ jsou umístěny na webových stránkách České biskupské konference www.cirkev.cz.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku **Mgr. Radima Ucháče UMĚLÉ POTRATY – GENOCIDA ČESKÉHO NÁRODA**, která se bude konat v úterý 3. dubna 2012 v 18 hodin v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

CENAP (Centrum naděje a pomoci), Vodní 13, Brno NABÍZÍ:

MASÁŽE KOJENCŮ – maminkám s dětmi do 6 měsíců. Masáže jsou velmi oblíbenou formou relaxace dětí i maminek. Klidná hudba a masážní oleje podporují zklidnění, pocit bezpečí a důvěry. Maminky se naučí masážní techniky, které podporují zdraví dítěte, zlepšují psychomotorický rozvoj dětí. Lze se přihlásit také osobně v CENAP.

Pravidelné měsíční doškolování pro porodní asistentky a zdravotní sestry je zaměřeno na **ANTIKONCEPCI V OBDOBÍ KOJENÍ**. Mohou se zúčastnit i těhotné ženy a maminky po porodu. Jediněná možnost dozvědět se, jak poznat, zda je možné při kojení otěhotnět, a jak se účinně počítat vyhnout. Termín: úterý 10. 4. 2012.

Workshop pro nastávající rodiče s názvem **NA ZAČÁTKU TĚHOTENSTVÍ** v pondělí 16. 4. 2012. Dozvíte se vše potřebné o těhotenství, jak se bude dítě vyvíjet, co je pro jeho zdravý vývoj důležité, jaká se dělají vyšetření v těhotenství a jaký mají pro vás a miminko přínos. Lze se přihlásit také osobně v CENAP.

JSEM JEDINEČNÁ A JEDINEČNÁ CHCI ZŮSTAT – je název interaktivního setkání pro dívky ve čtvrtek 19. 4. 2012. Ke zdravému sebepečení dívky patří nejen, jak se k ní chovají rodiče a okolí, ale také jak ona sama je schopna svou jedinečnost přijmout, jak je spokojena sama se sebou.

Mluvm se svými dětmi o všem, co chtějí vědět. Záleží na rodičích, jak bude dítě spokojeno se svým tělem, jak zodpovědně bude přistupovat ke své sexualitě a k druhým lidem. Workshop **SEXUALITA – JAK O NÍ S DĚTMI HOVORIT** je určen pro rodiče a prarodiče dětí předškolního věku. Termín: čtvrtek 26. 4. 2012.

Přihlášky na jednotlivé programy a kurzy najdete na www.cenap.cz.

PODĚKOVÁNÍ ZA SBÍRKU MISIJNÍ NEDELE 23. 10. 2011

Děkujeme farnostem, společenstvím, rodinám i všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k uplynulé Misijní neděli, během které se v jednotlivých diecézích ČR vybralo celkem 14 014 813,40 Kč.

Brněnská diecéze	3 000 000 Kč
Českokobudějovická diecéze	1 066 247 Kč
Královéhradecká diecéze	1 409 529 Kč
Litoměřická diecéze	428 503 Kč
Olomoucká arcidiecéze	4 464 670 Kč
Ostravsko-opavská diecéze	2 090 211 Kč
Plzeňská diecéze	353 088 Kč
Pražská arcidiecéze	1 150 977,40 Kč
Apoštolský exarchát Řeckokatol. církve	51 588 Kč

V roce 2011 jsme z České republiky v rámci finančních darů z Misijní neděle podpořili např. stavbu a opravu 24 kostelů, kaplí, far, klášterů, pastoračních center, domova pro staré a nemocné kněze, nákup jízdních kol a několika aut potřebných pro pastorační činnost. Přispěli jsme též na léčebné výdaje, biblické kurzy, formační a vzdělávací programy pro mládež a katechisty. Celkem jsme v loňském roce pomohli 11 diecézím v 8 zemích: Malawi, Zambie, Papua-Nová Guinea, Bangladéš, Surinam, Guyana, Srí Lanka a Indonésie. Za tuto velmi potřebnou, systematickou a dobře využívanou misijní pomoc bychom Vám chtěli jménem misionářů, biskupů, řeholníků, chudých a potřebných lidí v misiích upřímně poděkovat.

P. Ing. Mgr. Jiří Šlégr,

národní ředitel Papežských misijních děl v ČR

Více informací: PMD, 543 51 Špindlerův Mlýn 33 • tel. 499 433 058 nebo 604 838 882 • e-mail: info@misijnidila.cz • internet: www.misijnidila.cz.

Liturgická čtení

Neděle 25. 3. – 5. neděle postní

1. čt.: Jer 31,31-34
Ž 51(50),3-4.12-13.14-15
Odp.: 12a (*Sivoř mi čisté srdce, Bože!*)
2. čt.: Žid 5,7-9
Ev.: Jan 12,20-33
Slovo na den: **Potáhnu všechny k sobě.**

nebo čtení z cyklu A:

1. čt.: Ez 37,12-14
Ž 130(129),1-2.3-4.5-6a.6b-8
Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojně je u něho vykoupění.*)
2. čt.: Řim 8,8-11
Ev.: Jan 11,1-45
Slovo na den: **Vím, že vstane.**

Pondělí 26. 3. – slavnost Zvěstování Páně

1. čt.: Iz 7,10-14
Ž 40(39),7-8a.8b-9.10.11
Odp.: srov. 8a+9b (*Hle, přicházím, Pane, splni tvou vůli.*)
2. čt.: Žid 10,4-10
Ev.: Lk 1,26-38
Slovo na den: **Pán s tebou!**

Úterý 27. 3. – ferie

1. čt.: Nm 21,4-9
Ž 102(101),2-3.16-18.19-21
Odp.: 2 (*Hospodine, slyš modlitbu mou a volání mé ať pronikne k tobě!*)
Ev.: Jan 8,21-30
Slovo na den: **Já z tohoto světa nejsem.**

Středa 28. 3. – ferie

1. čt.: Dan 3,14-20.91-92.95
Dan 3,52a.52b.53.54.55.56
Odp.: ... *chvályhodný a svrchovaný velebený navěky.*
Ev.: Jan 8,31-42
Slovo na den: **Syn vás osvobodí.**

Čtvrtek 29. 3. – ferie

1. čt.: Gn 17,3-9
Ž 105(104),4-5.6-7.8-9
Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)
Ev.: Jan 8,51-59
Slovo na den: **Nezakusí smrt navěky.**

Pátek 30. 3. – ferie

1. čt.: Jer 20,10-13
Ž 18(17),2-3a.3bc-4.5-6.7
Odp.: srov. 7 (*Ve své tísní jsem vzýval Hospodina, a vyslyšel mě.*)
Ev.: Jan 10,31-42
Slovo na den: **Otec je ve mně a já v Otci.**

Sobota 31. 3. – ferie

1. čt.: Ez 37,21-28
Jer 31,10.11-12ab.13
Odp.: 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)
Ev.: Jan 11,45-56
Slovo na den: **Vezmou nám svaté místo i národ.**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

24. – 31. BŘEZNA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 25. 3.		PO 26. 3.		ÚT 27. 3.		ST 28. 3.		ČT 29. 3.		PÁ 30. 3.		SO 31. 3.			
Antifona	270	299	1335	1478	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	270	300	1335	1479	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301		
Antifony	387	433	1336	1480	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	388	434	1337	1480	395	442	399	446	402	450	406	454	409	458		
Antifona k Zach. kantiku	388	434	1337	1480	395	443	399	446	402	450	406	454	409	458		
Prosby	388	434	1337	1481	395	443	399	447	403	450	406	455	410	459		
Závěrečná modlitba	389	435	1338	1481	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Modlitba během dne:																
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302		
Antifony	273	303	1338	1481	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303		
Žalmy	818	919	1265	1403	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	389	435	1338	1482	396	444	400	448	403	451	407	455	410	460		
Závěrečná modlitba	389	435	1338	1481	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Nešpory:																
Hymnus	268	297	268	297	1339	1483	269	299	268	298	269	299	268	298	412	461
Antifony	386	432	390	436	1340	1484	853	957	868	973	884	990	900	1008	416	465
Žalmy	808	908	823	924	1340	1484	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	386	432	390	437	1342	1486	397	445	401	449	405	453	408	457	416	465
Ant. ke kant. P. M.	387	433	391	437	1343	1487	398	445	401	449	405	453	408	457	416	466
Prosby	387	433	391	437	1343	1487	398	445	401	449	405	453	408	457	417	466
Záv. modlitba	389	435	389	435	1338	1481	396	443	400	447	403	451	407	455	419	468
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

ZE STARŠÍCH TITULŮ

MODLITBA

Benedikt XVI. • Z italského přeložila Terezie Brichtová OP

Sbírka modliteb Benedikta XVI. a poučení o modlitbě. Papež se obrací k dnešnímu světu, který se modlí méně než kdysi, a připomíná mu, že právě dnes je víc než kdy jindy zapotřebí živit ducha a praxi osobní modlitby, že modlit se je povinnost, potřeba, posila, naděje, krása. Bez modlitby není křesťanský život.

Vytištěno pro vnitřní potřebu římskokatolické církve v České republice.

Matice cyrilometodějská s. r. o. ve spolupráci s Arcibiskupstvím olomouckým • Brož., A5, 88 stran, 80 Kč

HODINY UTRPENÍ NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA

Luisa Piccarreta • Z italského přeložil P. ThLic. Filip M. Antonín Stajner

Cílem knihy italské mystičky (1865–1947) není vylíčit děj utrpení, ale „podat zadostiučinění: spojit dohromady různé body utrpení Páně s rozmanitostí tolika urážek a spolu s Ježíšem za ně konat hodné zadostiučinění. V některých případech duše trpícímu Ježíši dobrořečí, v jiných mu projevuje soucit, vzdává mu chválu, utěšuje ho, podává náhradu nebo žádání, prosí ho a žádá.“ V událostech jednotlivých hodin od rozloučení s Matkou až po pohřbení mystička vstupuje do tělesného i vnitřního utrpení až intimními ak-

ty účasti. K cíli, který sama knižce vytyčila, vede duše v závěru každé kapitoly v *Zamyšleních a zbožných cvičeních*, jež konfrontací láskyplného Kristova sebedarování a bezmezné lidské hříšnosti čtenáře naléhavě burcuje k duchovní aktivitě.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., 124x189 mm, 262 stran, 197 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

TEOLOGIE TĚLA • KATECHEZE JANA PAVLA II. O LIDSKÉ LÁSCE PODLE BOŽÍHO PLÁNU

Jan Pavel II.

Soubor promluv Jana Pavla II. přednesených během prvních pěti let jeho pontifikátu. Svätý otec v nich postupně odhaluje ohromující vizi manželství a lidské lásky v Božím plánu. Vrací se až na samotný práh lidské historie, aby ukázal tento plán v jeho prvotní, hříchem nezasazené podobě.

Paulinky • Čtvrté vydání • Váz., 140x210 mm, 600 stran, 380 Kč

CD

KORUNKA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Zpěv a hudba sestry a bratří misijního společenství Rodiny Panny Marie • Režie Florian Pedarnig

Mezinárodní hudební sbor společenství Rodina Panny Marie, který mj. už vícekrát vystupoval na slavnostech v Římě a ve Vatikánu, nahrál na CD působivou verzi korunky k Božím milosrdenství. Obsahuje modlitbu korunky, mezi jednotlivými desátkami zaznívají slova Pána Ježíše, která řekl svaté sestře Faustyně, vše je podbarvené a doprovázené duchovní hudbou.

Rodina Panny Marie • 1x CD, 150 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.